

പുസ്തകം 2 ലക്കം 4.
ഒക്ടോബർ - ഡിസംബർ 2013

ഒരു വർഷത്തേക്ക് : 60 രൂപ
ശ്രീപുരം പബ്ലിക്കേഷൻസ്
മാടായിക്കോണം
ഇരിങ്ങാലക്കുട
തൃശ്ശൂർ - 680 712
shripuramtrust@yahoo.co.in.
www.shripuram.org

പത്രാധിപർ
പ്രകാശ് ഡി.
പത്രാധിപസമിതി
സി.എം. കൃഷ്ണറണ്ണി
എൽ. ഗിരീഷ്കുമാർ
കെ.പി. ശ്രീധരൻ നമ്പൂതിരി
അജിതൻ പി.ഐ.
വിഷ്ണു ആനന്ദ് എൻ.
ടി.ജി. വിഷ്ണു
കണ്ണൻ കെ.എസ്.
അനൂപ് എസ്.യു.

പ്രസാധകൻ
ശ്രീപുരം പബ്ലിക്കേഷനുവേണ്ടി
ശ്രീകാന്ത് സി.
അക്ഷരവിന്യാസം, രൂപകല്പന
രവി പാറക്കുന്ന്, തൃശ്ശൂർ.
മുദ്രണം
മമ ഓഫ്സെറ്റ് പ്രിന്റ്,
നട, ഇരിങ്ങാലക്കുട

വിഷയവിവരം

- ദാരിദ്ര്യനാശക ശങ്കരാഷ്ട്രം
2
- ലളിതാസഹസ്രനാമം വ്യാഖ്യാനം
4
- നന്ദികേശ്വര കാശികാ വ്യാഖ്യാനം
7
- സംസ്കൃതപാഠം
9
- തന്ത്രശാസ്ത്രത്തിന് ഒരു ആമുഖം
14
- സംസ്കൃതം ഏതെങ്കിലും രാജ്യത്തിന്റെ
രാഷ്ട്രഭാഷ ആയിരുന്നോ?
16
- അച്യുതാനന്ദന്റെ കെയ് മുറിയും
ഭാവിയും
21
- ശ്രീഗണേശാഥർവ്വ
ഗീർഷോപനിഷത്ത്
25
- ഔഷധസസ്യങ്ങൾ - 3
നെല്പിക്ക
32
മുഖചിത്രം
ദേവതാ : ഭൃഗുബ്രഹ്മചാരിണി

ദാരിദ്ര്യനാശക ശങ്കരാഷ്ടകം

സമ്പാദക : അപർണ്ണാദേവി എ.

ദാരിദ്ര്യനാശത്തിനും ധനസമ്പത്ത് ഉണ്ടാകുന്നതിനും പ്രദോഷസമയത്ത് ഭഗവാൻ ശങ്കരനെ പൂജിക്കുന്നത് വിശിഷ്ടമാണെന്ന് ശാഖ്യിലുമുനി ഒരു ദരിദ്രപുത്രന്റെ മാതാവിനോട് പറയുന്നു. കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ ഈ പുത്രൻ ഒരു ബ്രാഹ്മണനായിരുന്നെന്നും ദാനം വാങ്ങുന്നതിൽമാത്രം ശ്രദ്ധാലുവായിരുന്നുവെന്നും അതിനാൽ ഈ ജന്മത്തിൽ ദരിദ്രനായി എന്നും പറയുന്നു. ഈ ദോഷത്തിനെ നിവാരണം ചെയ്യുവാൻ ശങ്കരന്റെ ശരണം തേടണമെന്ന് ഉപദേശിക്കുന്നു. മാതാവിന്റെ അപേക്ഷപ്രകാരം രണ്ടുപക്ഷത്തിലുമുള്ള ത്രയോദശി ദിവസങ്ങളിൽ (പ്രദോഷം) ഭഗവാൻ ശിവനെ ധ്യാനിക്കുന്നവിധവും പൂജയും താഴെ പറയുന്ന സ്തോത്രവും പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നു. ഇത് സ്കന്ദപുരാണത്തിൽ ഉള്ളതാണ്.

ജയ ദേവ ജഗന്നാഥ
ജയ ശങ്കര ശാശ്വത
ജയ സർവ്വസുരാധ്യക്ഷ
ജയ സർവ്വസുരാർച്ചിത (1)

ജയ സർവ്വഗുണാതിത
ജയ സർവ്വവരപ്രദ
ജയ നിത്യനിരാധാര
ജയ വിശ്വംഭരാവ്യയ (2)

ജയ വിശ്വൈകവേദ്യേശ
ജയ നാഗേന്ദ്രഭൂഷണ
ജയ ഗൗരീപതേ ശംഭോ
ജയ ചന്ദ്രാർദ്ധശേഖര (3)

ജയ കോട്ട്യർക്കസങ്കാശ
ജയാനന്തഗുണാശ്രയ
ജയ രുദ്ര വിരൂപാക്ഷ
ജയ ചിന്ത്യ നിരഞ്ജന (4)

ജയ നാഥ കൃപാസിന്ധോ
ജയ ഭക്താർത്തിഭഞ്ജന

ജയ ദുസ്തരസംസാര-
സാഗരോത്താരണ പ്രഭോ (5)

പ്രസിദ മേ മഹാദേവ
സംസാരാർത്തസ്യ ഖിദ്യതഃ
സർവ്വപാപഭയം ഹൃത്യാ
രക്ഷ മാം പരമേശ്വര (6)

മഹാദാരിദ്ര്യമഗസ്യ
മഹാപാപഹതസ്യ ച
മഹാശോകവിനഷ്ടസ്യ
മഹാരോഗാതുരസ്യ ച (7)

ജ്ഞഭാരപരീതസ്യ
ദഹ്യമാനസ്യ കർമ്മഭിഃ
ഗ്രഹൈഃ പ്രപീഡ്യമാനസ്യ
പ്രസിദ മമ ശങ്കര (8)

ദേവ! ജഗന്നാഥ! അങ്ങ് ജയിക്കട്ടെ. ശാശ്വതസ്വരൂപനായ ശങ്കര അങ്ങ് ജയിക്കട്ടെ. എല്ലാ ദേവന്മാരുടെയും ദേവനായ അങ്ങ് ജയിക്കട്ടെ. എല്ലാ ദേവന്മാരാരും അർച്ചിക്കപ്പെടുന്നവനായ ശങ്കര ജയിക്കട്ടെ. എല്ലാ ഗുണങ്ങൾക്കും അതീതനും എല്ലാവർക്കും വരങ്ങൾ നൽകുന്നവനും ആയ അങ്ങ് ജയിക്കട്ടെ. നിത്യനും ആധാരമില്ലാത്തവനും നാശമില്ലാത്തവനും ലോകത്തെ പാലിക്കുന്നവനും ആയ അങ്ങ് ജയിക്കട്ടെ. എല്ലാവരാരും അറിയാതെപ്പോലെയോടെ ഒരേയൊരു വസ്തുവും നാശരാജാവായ വാസുകിയെ തന്റെ അലങ്കാരവസ്തുവായി ധരിച്ചവനുമായ അങ്ങ് ജയിക്കട്ടെ. പാർവ്വതിയുടെ പതിയും ചന്ദ്രക്കലയെ ഭ്രഷണമാക്കിയവനുമായ ശംഭോ അങ്ങ് ജയിക്കട്ടെ. കോടി സൂര്യന്മാർക്ക് സദൃശനും തേജസ്വിയും അനേകം ഗുണങ്ങൾക്ക് ആശ്രയവുമായ അങ്ങ് ജയിക്കട്ടെ. ഭയങ്കരമായ നേത്രങ്ങളോടുകൂടിയ രുദ്ര അങ്ങ് ജയിക്കട്ടെ. ചിന്തക്ക് വിഷയമല്ലാത്തവനും മാലിന്യത്തെ ഇല്ലാതാക്കുന്നവനുമായ അങ്ങ് ജയിക്കട്ടെ. നാഥനും കാരുണ്യക്കടലും ഭക്തരുടെ ദുഃഖത്തെ ഇല്ലാതാക്കുന്നവനുമായ അങ്ങ് ജയിക്കട്ടെ. ഹേ പ്രഭോ, തരണം ചെയ്യാൻ സാധിക്കാത്തതായ സംസാരക്കടലിൽനിന്ന് ഭക്തന്മാരെ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നവനായ അങ്ങ് ജയിക്കട്ടെ. അല്ലയോ മഹാദേവ, ഈ ലോകത്തിലെ ദുഃഖങ്ങളാൽ പീഡിതനും ക്ഷീണിതനും ആയ എന്നിൽ അങ്ങ് പ്രസന്നനാകൂ. ഹേ പരമേശ്വര എല്ലാ പാപങ്ങളിലുമുള്ള എന്റെ ഭയത്തെ ഇല്ലാതാക്കി എന്നെ രക്ഷി

- ▶▶ ചുറ്റും. ഞാൻ ഘോരമായ ദാരിദ്ര്യസമുദ്രത്തിൽ മുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. മഹാപാപങ്ങൾ എന്നെ ആക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. മഹത്തായ ശോകത്താൽ നഷ്ടപ്രായനും വലിയ രോഗത്താൽ വ്യാകുലനും ആകുന്നു. എല്ലാ ഭാഗത്തുനിന്നുമുള്ള കടബാധ്യതയാൽ ദുഃഖിതനും പാപകർമ്മങ്ങളുടെ തീയിൽ വെന്തുരുക്കുന്നവനും ഗ്രഹങ്ങളാൽ പീഡിതനായിരിക്കുന്ന എനിക്ക് ഹേ ശങ്കര പ്രസാദിക്കു.

ലളിതാസഹസ്രനാമം വ്യാഖ്യാനം - 8

എൽ. ഗിരീഷ്കുമാർ

കഴിഞ്ഞലക്കം തുടർച്ച

കാമേശബദ്ധമാംഗല്യസുത്രശോഭിതകന്ധരാ = കാമേശൻ കെട്ടിയതായ താലിച്ചരടിനാൽ ശോഭിക്കുന്ന കഴുത്തോടുകൂടിയവൾ.

ദേവിയുടെ കഴുത്തിൽ കാണുന്നതായ മാംഗല്യസുത്രം ദേവിയുടെ പതിയായ കാമേശൻ കെട്ടിയതാണ്. വരൻ താലികെട്ടുന്ന സമ്പ്രദായം വൈദികമല്ല. വൈദികസമ്പ്രദായപ്രകാരം അച്ഛൻ മകളുടെ കഴുത്തിൽ താലികെട്ടി; താലിയോടുകൂടിയ മകളെ വരൻ ദാനം ചെയ്യുകയാണ് പതിവ്. കാമേശൻ കെട്ടിയ താലി എന്നതുകൊണ്ട് താന്ത്രികമായ ആരാധനയാണ് ദേവിയുടേതെന്ന് മനസ്സിലാക്കണം.

വധുവിന്റെ ആദ്യഭൂഷണം വരൻ കെട്ടുന്നതായ താലിയാണ്. ഇവിടെ കാമേശൻ താലികെട്ടിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ദേവി ഭർത്തുമതിയായി. കലസ്ത്രീയാണെന്നും പറയുന്നു. കലസ്ത്രീയെന്നാൽ ഒതുക്കം വന്നവൾ എന്ന ആശയം സ്വീകരിക്കാം. ഈ ദേവി പ്രചണ്ഡമായ ശക്തിയല്ല. നിയന്ത്രിതയും അധീനയായവളുമാണ് എന്ന് ഇതുകൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കണം. നമുക്ക് സമീപിക്കുവാനും മനസ്സിലാക്കുവാനും സാധിക്കുന്നതാണ് ഈ ദേവിശക്തിയെന്ന് ഈ നാമം കാണിക്കുന്നു.

13. കനകാംഗദകേയൂരകമനീയളജാനിതാ

രത്നഗ്രൈവേയചിന്താകലോലമുക്താഫലാനിതാ

കനകാംഗദകേയൂരകമനീയളജാനിതാ = സ്വർണ്ണമായ അംഗദകേയൂരങ്ങളാൽ രമണീയമായ കൈകളോടുകൂടിയവൾ. കേയൂരം തോൾവളയാണ്. അംഗദമാകട്ടെ തോൾവളയുടെ ചുവടെ കെട്ടുന്ന ഒരു ആഭരണമാണ്. അംഗദം കൈവളകളാണെന്നും പറയുന്നവരുണ്ട്.

ഏതായാലും കേയൂരവും അംഗദവും വീരന്മാർ അണിയുന്നവയാണ്. ഭണ്ഡാസുരനെ വധിച്ച് ദേവകാര്യം സാധിക്കുവാൻ ആവിർഭവിച്ചവളായതുകൊണ്ട് യുദ്ധോത്സുകയായ ദേവിയുടെ കൈകളിൽ കേയൂരങ്ങളും അംഗദങ്ങളും വളരെ പ്രസക്തങ്ങളായവതന്നെ.

രത്നഗ്രൈവേയചിന്താകലോലമുക്താഫലാനിതാ = രത്നം പിടിപ്പിച്ച ചിന്താകമെന്ന ആഭരണത്തോടും പറ്റിച്ചേർന്ന് ഇളകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മുത്തുമാലയോടുംകൂടിയവൾ.

രത്നം പതിപ്പിച്ചതായ ചിന്താകമെന്ന് പ്രശസ്തമായ ഒരു ആഭരണവും ഇളകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മുത്തുമാലയും ദേവിയുടെ കഴുത്തിൽ ഉണ്ടെന്ന് ഈ നാമം വർണ്ണിക്കുന്നു. ഈ നാമം മൂന്നു തരം ഭക്തന്മാരെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവും നമുക്ക് തരുന്നു. ഗ്രൈവേയകന്മാർ, ലോലന്മാർ, മുക്തന്മാർ എന്നിവരാണ്.

ചിലർ ഓരോ ദേവീദേവന്മാരുടെ അടുക്കൽ എത്തുമ്പോൾ അവിടുന്ന് ലാഭിക്കാൻ വേണ്ടതായില്ലാത്ത ശരണമായി എന്നു പറഞ്ഞ് സ്തുതിക്കും. കണ്ഠംകൊണ്ടുള്ള സ്തുതി മാത്രമേ അവർ ചെയ്യുകയുള്ളൂ. ദേവിയുടെ ഒരു ഗുണവും അവരുടെ ജീവിതത്തിലുണ്ടാകുകയില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് അവരെ ഗ്രൈവേയകന്മാർ എന്നു പറയുന്നത്. മറ്റൊരു കൂട്ടർ ലോലന്മാരാണ്. ഒന്നിലും സ്ഥിരമായില്ലാത്തവരും പ്രത്യേകിച്ച് ഒരു തത്ത്വദീക്ഷയുമില്ലാത്തവരായ അവർ കറന്നാൾ ദേവിയുടെ ആരാധകരും കുറച്ചുനാൾ കഴിഞ്ഞാൽ വിഷ്ണുവിന്റെ ആരാധകരുംമാകും. ഇപ്രകാരം സ്ഥിരമായ ഉപാസ്യദേവതയില്ലാത്തവരായ അവരെ ലോലന്മാർ എന്നാണ് പറയുക. ഇനിയൊരു കൂട്ടർ മുക്തന്മാരാണ്. മുകളിൽപ്പറഞ്ഞ വൈവിധ്യങ്ങളിൽനിന്ന് മോചിതരായി മനസ്സിനെ ഏകാഗ്രമാക്കി ഒന്നിൽതന്നെ നിർത്തിയവരാണ്. ദേവിയിൽതന്നെ നിഷ്ഠയുള്ളവരായ അവരെയാണ് മുക്തന്മാർ എന്നു പറയുന്നത്.

ഗ്രൈവേയകന്മാർ, ലോലന്മാർ, മുക്തന്മാർ എന്നീ മൂന്നുതരം ഭക്തന്മാർക്കും അഭീഷ്ടങ്ങൾ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നവൾ എന്ന അർത്ഥവും കൂടി ഈ നാമത്തിനുണ്ട്. എല്ലാത്തരം ഭക്തന്മാരെയും ദേവി അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കും എന്ന ഉറപ്പാണ് ഈ നാമം നമുക്ക് നല്കുന്നത്.

14. കാമേശ്വരപ്രേമരത്നമണിപ്രതിപണ്ഡിത

നാഭയാലവാലരോമാളീലതാഫലകചദ്വയി

കാമേശ്വരപ്രേമരത്നമണിപ്രതിപണ്ഡിത = കാമേശ്വരന്റെ സ്നേഹത്തിന് പകരമായി മടക്കിക്കൊടുത്തതാണോ എന്നു തോന്നിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള സ്മനദയത്തോടുകൂടിയവൾ.

ഈ നാമം മുതൽ ഏതാനും നാമങ്ങളിൽ കാമശാസ്ത്രാനുഗ്രഹ

► മായ വർണ്ണനകൾ കാണാം. സഹസ്രനാമം സമസ്തശാസ്ത്രങ്ങളുടെയും സാമഞ്ജസമായിട്ടുള്ള സമ്മേളനമാണല്ലോ. നാലു തരത്തിലാണ് കാമശാസ്ത്രത്തിൽ സ്ത്രീകളെ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നത്. പദ്മിനി, ചിത്രീണി, ശംഖിനി, ഹസ്തിനി എന്നിങ്ങനെ. ഈ നാലു പ്രകാരത്തിൽ നമ്മുടെ ദേവിമാരെയും തിരിക്കാം. അംഗപ്രത്യംഗങ്ങളുടെ വലിപ്പവും രൂപവും നോക്കിയിട്ടാണ് ദേവിമാർ ഏതു ഗണത്തിൽ പെടുന്നവരാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. കാമശാസ്ത്രത്തിൽ സ്ത്രീകളെ സന്തോഷിപ്പിക്കേണ്ട സമയക്രമവും പറയുന്നുണ്ട്. പദ്മിനി ഗണത്തിൽപ്പെട്ട സ്ത്രീകളെ അന്ത്യയാമത്തിലും ചിത്രീണി ഗണത്തിൽപ്പെട്ടവരെ ആദ്യയാമത്തിലും ശംഖിനി ഗണത്തിൽപ്പെട്ടവരെ മൂന്നാം യാമത്തിലും ഹസ്തിനി ഗണത്തിൽപ്പെട്ടവരെ നാലാം യാമത്തിലുമാണ് സന്തോഷിപ്പിക്കേണ്ടത്. ഇത് ആരാധനാസമ്പ്രദായത്തിലും കാണാം. പദ്മിനി ഗണത്തിൽപ്പെട്ട ദേവിമാരെ അന്ത്യയാമത്തിലും അതായത് ബ്രാഹ്മമുഹൂർത്തത്തിലും ചിത്രീണി ഗണത്തിൽപ്പെട്ട ദേവിമാരെ ആദ്യയാമത്തിലും അതായത് 9 മണിമുതൽ 12 മണിവരെയുള്ള സമയത്തും ശംഖിനി എന്ന ഗണത്തിൽപ്പെട്ട ദേവിമാരെ മൂന്നാം യാമമായ 1 മണി മുതൽ 3 മണിവരെയുള്ള സമയത്തും ഹസ്തിനി ഗണത്തിൽപ്പെട്ട ദേവിമാരെ അർദ്ധരാത്രിയായ നാലാം യാമത്തിലും വേണം ആരാധിക്കുവാൻ. ദേവിമാരുടെ രൂപഭേദമനുസരിച്ചാണ് അവരുടെ ആരാധനസമയത്തിലുള്ള വ്യത്യാസം. ഭദ്രകാളി, വാരാഹി എന്നീ ദേവിമാരുടെ രൂപങ്ങളനുസരിച്ച് അവരെ അർദ്ധരാത്രിയിലാണ് ആരാധിക്കേണ്ടത്. അവർ ഹസ്തിനി എന്ന ഗണത്തിൽപ്പെടുന്ന ദേവിമാരാണ്. മഹാത്രിപുരസുന്ദരി, പദ്മിനി എന്ന ഗണത്തിൽപ്പെടുന്ന ദേവിയാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ ദേവിയെ ബ്രാഹ്മമുഹൂർത്തത്തിലാണ് ആരാധിക്കേണ്ടത്. ബ്രാഹ്മമുഹൂർത്തം കഴിഞ്ഞാൽ സൂര്യോദയമായി. ബ്രാഹ്മമുഹൂർത്തത്തിൽ ഈ മഹാത്രിപുരസുന്ദരിയെ ഉപാസിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ സൂര്യോദയമായി എന്നതിന് അർത്ഥം ഉപാസകന് ജ്ഞാനോദയം സംഭവിക്കുന്നു എന്നാണ്. ആദ്ധ്യാത്മികശാസ്ത്രാംഗങ്ങൾ കാമശാസ്ത്രത്തിൽപോലും നിബന്ധിപ്പിച്ചു എന്നതുകൊണ്ട് കാമശാസ്ത്രോപജ്ഞാതാവായ വാത്സ്യായനനെപ്പോലും നമ്മൾ മഹർഷി എന്നു വിളിച്ചു. അടിസ്ഥാന ആവശ്യകതയായിട്ടുള്ള മൃഗപ്രവണത (Animal instinct) യിൽപോലും ഈശ്വരനെ കാണാൻ നമ്മുടെ മഹർഷീശ്വരന്മാർ സഹായിച്ചു എന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

ഇവിടെ ഈ നാമത്തിൽ കാമേശ്വരൻ ദേവിയെ സ്നേഹിച്ചുവെന്നും ആ സ്നേഹത്തിനു പകരമായി അതിന് ഇരട്ടിമുഖ്യമുള്ള സ്തനദ്വയങ്ങളെ കാമേശ്വരന് പ്രദാനം ചെയ്തുവെന്നും ആശയം ഗ്രഹിക്കണം.

ഇവിടെ കാമേശ്വരൻ ചെയ്തതിന്റെ രണ്ടിരട്ടി ദേവി അങ്ങോട്ടുചെയ്തു എന്ന് സ്തനദയങ്ങൾ പ്രതിപണമായി നല്ലി എന്നു പറയുന്നതിലൂടെ മനസ്സിലാക്കാം. അതുകൊണ്ട് നമ്മൾ എന്തെങ്കിലും ദേവിക്കുവേണ്ടി ചെയ്താൽ അതിനു ഇരട്ടി നമുക്ക് നല്കുന്നവളാണ് ദേവി എന്ന് ഈ നാമത്തിൽനിന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കണം.

ഈ നാമത്തിന്റെ അർത്ഥത്തിന് അനുയോജ്യമായ ഒരു കഥ മുകപഞ്ചശതിയിൽ ഉള്ളതായി ഇവിടെ അനുസ്മരിച്ചുകൊള്ളുന്നു. മുകാംബികയിൽ ശങ്കരാചാര്യ സമീപം മുകനായ ഒരു ബാലൻ വന്നു. ശങ്കരാചാര്യർ ആ ബാലന്റെ ശിരസ്സിൽ കൈവെച്ച് അനുഗ്രഹിച്ചപ്പോൾ ആ ബാലൻ ഉടൻ ദേവിയെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് 500 ശ്ലോകങ്ങൾ എഴുതി. അതാണ് മുകപഞ്ചശതി സ്തുതി. അതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള ഒരു കഥയാണിത്. ഒരിക്കൽ ശിവനു അപ്രിയമുണ്ടാക്കിയ ഒരു കളിതമാശയ്ക്കു പ്രായശ്ചിത്തമായി ദേവിക്ക് ശിവനെ തപസ്സ് ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. അതിനായി ഒരു ശിവലിംഗരൂപമുണ്ടാക്കി ഭൂമിയിൽ വന്ന് ദേവി തപസ്സു ചെയ്യുകയാണ്. അപ്പോൾ ശിവന് ദേവിയുടെ തപോനിഷ്ഠയെ ഒന്നു പരിശോധിക്കണമെന്ന് കൗതുകം തോന്നി. കാര്യം മഴയും വരുത്തി ശിവൻ ദേവിയുടെ തപസ്സിളക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ദേവിക്ക് ഒരു കല്യാണമുണ്ടായില്ല. മഴയെത്തുടർന്നുണ്ടായ വെള്ള പൊക്കത്തിൽ ശിവലിംഗം ഒഴുകിനീങ്ങാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അതു തടയാനായി ദേവി ആ ശിവലിംഗത്തെ മാറോട്ടുചേർത്ത് വാരിപ്പണർന്നു. അങ്ങനെ ദേവിയുടെ രണ്ട് സ്തനങ്ങൾക്കിടയിലുമായി ആ ശിവലിംഗത്തെ ദേവി സുരക്ഷിതമാക്കി എന്നുമാണ് കഥ.

(തുടരും)

നന്ദികേശ്വര കാശികാ - 4

(മന്ത്രശാസ്ത്രത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം)

വ്യാഖ്യാനം : ഡി. പ്രകാശ്

(കഴിഞ്ഞലക്കം തുടർച്ച)

6. വക്ത്രേ വിശുദ്ധചക്രാഖ്യേ
വൈഖരീ സാ മതാ തതഃ
സൃഷ്ട്യാവിർഭാവമാസാദൃ
മദ്ധ്യമാ വാക് സമാ മതാ

തതഃ = അതിനുശേഷം
സമാ = വ്യാകുലതകളെ അറിയുന്നത്
മതാ = എന്ന അർത്ഥമുള്ള
സാ = ആ
മദ്ധ്യമാ = മദ്ധ്യമാ എന്നു പേരുള്ള
വാക് = വാക്ക്
സൃഷ്ട്യാവിർഭാവം = പ്രപഞ്ചോൽപത്തിയെ
ആസാദ്യ = പ്രാപിച്ചിട്ട്
വിശുദ്ധചക്രാഖ്യേ = വിശുദ്ധചക്രമെന്ന് പേരുള്ള
വക്ത്രേ = മുഖത്തിൽ (ഇവിടെ കണ്ണത്തിൽ)
വൈഖരീ = വൈഖരി എന്ന്
മതാ (ഭവതി) = അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

അനാഹതചക്രസ്ഥാനമായ ഹൃദയത്തിൽ സ്മരിക്കുന്ന വാക്സ്വരൂപമാകുന്നു മദ്ധ്യമയെന്ന് പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. ഇവിടെ അനാഹതശബ്ദംകൊണ്ടുതന്നെ ശ്രവണഗോചരമല്ലാത്തതാണ് മദ്ധ്യമാ വാക്കിന്റെ സ്വരൂപമെന്നു കണ്ടു. ശ്രവണഗോചരമല്ല എന്നേ ഉള്ളൂ. പ്രപഞ്ചസ്ഥിതമായ ഏതൊരു ശബ്ദവും അവിടെ പ്രതിധ്വനിക്കും. പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ എല്ലാ വ്യാകുലതകളും യോഗിമാർക്ക് അവിടെ സംവേദ്യമാണ് എന്നാണ് ശ്ലോകത്തിലെ സമാ എന്ന ശബ്ദംകൊണ്ട് വ്യക്തമാക്കിയത്.

ജപാദി സാധനകളിൽ ബുദ്ധി കൊണ്ടു നിശ്ശേഷം ഗ്രഹിക്കാവുന്ന ശബ്ദമാണ് മദ്ധ്യമ. ഇപ്പോൾ, അതിസൂക്ഷ്മമായതും സ്വന്തംപോലുമില്ലാതിരുന്നതുമായ പരാ എന്ന വാക്ക് ഉയരുന്നതായ വായുവിനോടൊപ്പം മണിപുരക ചക്രസ്ഥാനമായ നാഭിയിലും പിന്നീട് അവിടെനിന്ന് അനാഹതചക്രസ്ഥാനമായ ഹൃദയത്തിലും വന്നുചേർന്നു. പിന്നീട് അവിടെനിന്ന് ഉയരുന്ന വായുവിനോടൊപ്പം മൂർദ്ധാവിൽ ചെന്നുതട്ടി താലു, കണ്ഠം, ഓഷ്ഠം, ദന്തം തുടങ്ങിയ സ്ഥാനങ്ങളിൽച്ചെന്നു സ്തർശിച്ച് മറ്റുള്ളവർക്ക് ചെവിക്കൊണ്ടു കേൾക്കുവാൻ യോഗ്യമായ രീതിയിലുള്ള സ്പഷ്ടമായ വർണ്ണസമൂഹങ്ങളായി തീരുന്നു. ഈ വാക്കിനെയാണ് വൈഖരീ എന്നു പറയുന്നത്. വൈഖരീ എന്ന വാക്ക് സ്വരൂപത്തിന്റെ ഉല്പത്തിസ്ഥാനങ്ങൾ ക്രമം എന്നു പറയുന്ന കണ്ണത്തിലുള്ള സ്വനപേടകം മുതൽ വായയുടെ ഉൾഭാഗത്തുള്ള മൂർദ്ധാവുവരെയുള്ള ഭാഗങ്ങളാണ്. അതുകൊണ്ട് വൈഖരീ എന്ന വാക്കിന്റെ സ്ഥാനം വിശുദ്ധചക്രം എന്ന പേരുള്ള വക്ത്രമാണെന്ന് ഇവിടെ പറയുന്നു. അപ്രകാരം വൈഖരീ എന്ന ശബ്ദസ്വരൂപം പ്രപഞ്ചമായി മാറുന്നു. ഇക്കാരണത്താൽ പ്രപഞ്ചരൂപവും ഈ വൈഖരിയാണ് എന്നർത്ഥം.

സംസ്കൃതപഠനം - 16

ഡി. പ്രകാശ്

(കഴിഞ്ഞലക്കം തുടർച്ച)

വിഭക്തി എന്നാൽ എന്ത്?

നമ്മൾ ദ്വിതീയാവിഭക്തിയുടെ രൂപങ്ങളും അവയുടെ പ്രയോഗങ്ങളുമാണ് പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. കർത്താവ്, കർമ്മം, ക്രിയ എന്നീ പദങ്ങൾ ഉള്ള ലഘുവാക്യങ്ങളാണ് പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഇതിൽ കർത്താവ്, കർമ്മം എന്നിവ നാമപദങ്ങളുടെ വ്യത്യസ്ത രൂപങ്ങളാണ്. നാമപദമായാലും ക്രിയാപദമായാലും അവയ്ക്ക് രണ്ടു ഘടകങ്ങളുണ്ട്. നാമപദത്തിന്റേത് ഒന്ന് പ്രകൃതിയും മറ്റേത് പ്രത്യയവുമാണ്. ക്രിയാപദത്തിന്റേത് ധാതുവും (പ്രകൃതി) പ്രത്യയവുമാണവ. ക്രിയാപദത്തിൽ ചിലപ്പോൾ ധാതുവിന് മുമ്പിലായി ഉപസർഗ്ഗം എന്ന ഒരു ഘടകവും കൂടിവരും.

അപ്പോൾ :

1. പ്രകൃതി + പ്രത്യയം = നാമപദം

राम + सु = रामः

2. ഉപസർഗ്ഗം + ധാതു + പ്രത്യയം = ക്രിയാപദം

प्र + हृ + त्ति = प्रहरति

ഇംഗ്ലീഷിൽ : Prefix + Root + Suffix

ഇതിൽ 'സു' തുടങ്ങിയ പ്രത്യയങ്ങളുടെ പേരാണ് വിഭക്തി എന്നത്. അർത്ഥം മാറുന്നതിന് അനുസരിച്ച്, അതായത് രാമൻ, രാമനെ, രാമന്റെ എന്നിങ്ങനെ അർത്ഥം മാറുമ്പോൾ പ്രത്യയങ്ങളും മൂന്നു വചനങ്ങളിലും മാറും. ഓരോ അർത്ഥങ്ങളിലും വിഭക്തികളുടെ (പ്രത്യയങ്ങൾ) മാറ്റത്തിനനുസരിച്ച് പദങ്ങളുടെ അവസാനിക്കുന്ന ഭാഗത്ത് രൂപമാറ്റം വരും. ആദ്യഭാഗം അങ്ങനെത്തന്നെ നിലനിൽക്കും. അതായത് പ്രകൃതിക്ക് മാറ്റം സംഭവിക്കുന്നില്ല. അതാണ് മേല്പറഞ്ഞു നാരായണഭട്ടതിരി അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യാകരണഗ്രന്ഥമായ പ്രക്രിയാസർവ്വസ്വത്തിൽ പ്രകൃതിപ്രത്യയങ്ങളെ ക്രമത്തിൽ കൃഷ്ണനോടും ഗോപികമാരോടും ഉപമിച്ചത്.

അതിപ്രകാരമാണ് :

▶▶ 'രാസവിലാസവിലോലം സൂരത മൂരാഭേരമനോരമം രൂപം പ്രകൃതിഷ്ട യത് പ്രത്യയവത് പ്രത്യേകം ഗോപികാസു സമ്മിളിതം."

പ്രത്യയം മാറുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന മാറ്റത്തിനുദാഹരണം :

प्रथमा विभक्ति : रामः रामौ रामाः

द्वितीया विभक्ति : रामं रामौ रामान्

അർത്ഥവ്യത്യാസങ്ങളെ ഏഴു വിഭാഗങ്ങളായി തിരിച്ച് മൂന്ന് വചനങ്ങളിലുമായി ഏഴേഴ് പ്രത്യയങ്ങളെ ഘടിപ്പിച്ച് ഒരു പ്രകൃതിയിൽനിന്നുതന്നെ ഇരുപത്തിയൊന്ന് രൂപങ്ങളുള്ള പദങ്ങൾ ഉദ്ഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ ഒന്നാണ് ഇപ്പോൾ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദ്വിതീയാവിഭക്തിയുടെ രൂപങ്ങളും വിവിധസന്ദർഭങ്ങളിൽ അവയുടെ പ്രയോഗങ്ങളും.

താഴെക്കൊടുക്കുന്ന ക്രിയാപദങ്ങളുടെ പ്രയോഗത്തിൽ രണ്ട് ദ്വിതീയാവിഭക്തിയുള്ള പദങ്ങൾ വരുന്നതാണ്.

अदादिगणः	‘दुह्’ प्रपूरणे	दोग्धि दुग्धः दुहन्ति धोक्षि दुग्धः दुग्ध दोह्वि दुह्वः दुह्वः
स्वादिगणः	‘याचृ’ याच्यायाम्	याचते याचेते याचन्ते याचसे याचेथे याचध्वे याचे याचावहे याचामहे
तुदादिगणः	प्रच्छ जीप्सायाम्	पृच्छति पृच्छतः पृच्छन्ति पृच्छसि पृच्छतः पृच्छथ पृच्छामि पृच्छावः पृच्छामः
अदादिगणः	ब्रूञ् व्यक्तायां वाचि	ब्रूते ब्रुवाते ब्रुवते ब्रूषे ब्रुवाथे ब्रूध्वे ब्रूवे ब्रूवहे ब्रूमहे
स्वादिगणः	‘पचप्’ पाके	पचति पचतः पचन्ति पचसि पचथः पचथ पचामि पचावः पचामः

ചുരാദി	‘ദണ്ഡ’ ഗ്രഹണാനുകൂല വ്യാപരേ	ദണ്ഡയതി ദണ്ഡയതഃ ദണ്ഡയന്തി ദണ്ഡയസി ദണ്ഡയഥഃ ദണ്ഡയത് ദണ്ഡയാമി ദണ്ഡയാവഃ ദണ്ഡയാമഃ
രൂഢാദിഗണഃ	അവപൂർവ്വകഃ ‘രൂഢിർ’ അവരോഢ്വേ	അവരൂഢി അരൂഢഃ അരൂഢതി അവരൂഢാസി അരൂഢഃ അരൂഢ അവരൂഢാഢി അരൂഢഃ അരൂഢഃ
സ്വാദിഗണഃ	അവ പൂർവ്വക ‘ചിജ്’ ചയനേ	അവചിനോതി അവചിനൂതഃ അവചിന്വന്തി അവചിനോപി അവചിനൂതഃ അവചിനൂതഃ അവചിനോമി അവചിനൂതഃ അവചിനൂതഃ
അദാദിഗണഃ	‘ശാസു’ അനുഷ്ഠിതൗ	ശാസ്തി ശിഷ്ടഃ ശാസതി ശാസ്തി ശിഷ്ടഃ ശിഷ്ടഃ ശാസ്തി ശിഷ്ടഃ ശിഷ്ടഃ
സ്വാദിഗണഃ	‘ജി’ ഗ്രഹണാനുകൂലതാഢ നാദൗ	ജയതി ജയതഃ ജയന്തി ജയസി ജയഥഃ ജയത് ജയാമി ജയാവഃ ജയാമഃ
കന്യാദിഗണ	‘മന്യ’ വിലോഢ്വേ	മന്യാതി മന്യീതഃ മന്യന്തി മന്യാസി മന്യീതഃ മന്യീത് മന്യാമി മന്യീവഃ മന്യീമഃ
കന്യാദിഗണഃ	മുഢ സ്തേയേ	മുഢാതി മുഢീതഃ മുഢന്തി മുഢാസി മുഢീതഃ മുഢീത് മുഢാമി മുഢീവഃ മുഢീമഃ
സ്വാദിഗണഃ	ഢീജ് പ്രാപഢ്വേ	നയതി നയതഃ നയന്തി നയസി നയഥഃ നയത് നയാമി നയാവഃ നയാമഃ
സ്വാദിഗണഃ	‘ഹൃജ്’ ഹരഢ്വേ	ഹരതി ഹരതഃ ഹരന്തി ഹരസി ഹരഥഃ ഹരത് ഹരാമി ഹരാവഃ ഹരാമഃ

സ്വാദിഗണ്:	‘കൃഷ്’ അകൃഷ്ണേ	കൃഷ്ണി കൃഷ്ണ: കൃഷ്ണി കൃഷ്ണി കൃഷ്ണ: കൃഷ്ണ കൃഷ്ണി കൃഷ്ണ: കൃഷ്ണ:
സ്വാദിഗണ്:	‘വഹ്’ വ്രാപണ്	വഹ്നി വഹ്ത: വഹ്നി വഹ്നി വഹ്ത: വഹ്നി വഹ്നി വഹ്ത: വഹ്നി:

ഈ ക്രിയാപദങ്ങളുടെ പ്രയോഗമുള്ള വാക്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക. അവയിൽ ദ്വിതീയാവിഭക്തി വന്നിട്ടുള്ള രണ്ടു രൂപങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുക.

1. ഗോപികാ: മഹിഷീ ക്ഷീരം ദുഹന്തി |
ഗോപികമാർ എരുമയിൽനിന്ന് പാല് കറക്കുന്നു.
2. മിഷ്വക: മ്നനികം വസ്ത്രം യാചതേ |
മിഷ്വക്കൾ പണക്കാരിൽനിന്നും വസ്ത്രം യാചിക്കുന്നു.
3. മിഷ്വ: ഗുരും മാർഗ്ഗം പൃച്ഛതി |
ശിഷ്യൻ ഗുരുവിനോടു വഴി ചോദിക്കുന്നു.
4. രാജഗുരു: രാജാനം നീതി വ്രൂതേ |
രാജഗുരു രാജാവിന് നീതി പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നു.
5. പാചക: തണ്ഡുലാൻ അദനം പചതി |
പാചകക്കാരൻ അരികൊണ്ടു ചോറ് ഉണ്ടാക്കുന്നു.
6. സർവ്വകാ: ജനാൻ കരം മണ്ഡയതി |
സർക്കാർ ജനങ്ങളിൽനിന്നും കരം ഗ്രഹിക്കുന്നു.
7. ഗോപാ: ഗാ: ഗോഗോഷ്ഠകം അവരൂണമ്നി |
ഗോപന്മാർ പശുക്കളെ തൊഴുത്തിൽതന്നെ തടഞ്ഞുനിർത്തുന്നു.
8. ഉദ്യാനപാലക: ലതാ: പുഷ്പാണി അവചിനോതി |
പൂന്തോട്ടക്കാരൻ വള്ളികളിൽനിന്നും പൂക്കൾ പഠിച്ചെടുക്കുന്നു.

9. चोरः यात्रिकान् आभरणानि जयति ।

കള്ളൻ യാത്രക്കാരിൽനിന്ന് ബലമായി ആഭരണങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്നു.

10. माता दधिं नवनीतं मथ्नाति ।

അമ്മ തൈരിൽനിന്ന് വെണ്ണ കടഞ്ഞെടുക്കുന്നു.

11. निशाचराः देवान् अमूल्यवस्तूनि मुष्णन्ति स्म ।

രാക്ഷസന്മാർ ദേവന്മാരിൽനിന്നും അമൂല്യവസ്തുക്കൾ മോഷ്ടിച്ചു വേർപെടുത്തി.

नयति, हरति, कर्षति, वहति എന്നീ ക്രിയാപദങ്ങൾക്ക് സാമാന്യമായി ഒരേ അർത്ഥമാണുള്ളത്.

ഒരു വസ്തുവിനെ മറ്റൊരു ദേശത്ത് എത്തിക്കുന്നതിന് അനുകൂലമായ ചലനമോ ഗമനമോ ആയ പ്രവൃത്തിയാണ് ഇവയുടെ അർത്ഥം.

12. ज्येष्ठः अनुजं विद्यालयं नयति ।

ജ്യേഷ്ഠൻ അനുജനെ സ്കൂളിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നു.

13. श्रीकृष्णः पारिजातवृक्षं भुवं हरति स्म ।

ശ്രീകൃഷ്ണൻ പാരിജാതവൃക്ഷത്തെ ഭൂമിയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നു.

14. श्रीशङ्कराचार्यः पूर्णानदीं गृहसमीपं कर्षति स्म ।

ശ്രീശങ്കരാചാര്യൻ പൂർണ്ണാനദിയെ വീടിനു സമീപത്തേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നു.

15. गर्दभः मृत्तिकां नगरीं वहति ।

കഴുത മണ്ണ് നഗരിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നു.

മുകളിൽ കാണിച്ചിട്ടുള്ള മുഷ്ണതി സ്ക, ഹരതി സ്ക, കർഷതി സ്ക എന്നീ ക്രിയാപദങ്ങളിൽനിന്ന് ഒരു കാര്യം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. സ്ക എന്ന ശബ്ദയോഗത്തിൽ വർത്തമാനകാലം ഭൂതകാലമായി ഭവിച്ചിട്ടും.

गच्छति = പോകുന്നു. गच्छति स्म = പോയി.

►► ഇനിയൊരു സുഭാഷിതം പഠിക്കാം.

यस्य नास्ति स्वयं प्रज्ञा
विवेको नास्ति यस्य वै।
तस्य दौर्भाग्ययुक्तस्य
देवोऽपि न सहायकः॥

അന്യയം	അർത്ഥം
यस्य	= യാതൊരാൾക്ക്
स्वयं	= സ്വയം
प्रज्ञा	= നല്ല അറിവ്
नास्ति	= ഇല്ല
यस्य	= യാതൊരാൾക്ക്
विवेकः	= തിരിച്ചറിവ്
नास्ति	= ഇല്ല
तस्य	= അവന്
दौर्भाग्ययुक्तस्य	= ദൗർഭാഗ്യമുള്ളവന്
देवः अपि	= ഈശ്വരൻപോലും
सहायकः न	= സഹായി അല്ല.

സാരം : സ്വയമായി അറിയും തിരിച്ചറിയും ഇല്ലാത്ത കാലത്തോളം ഈശ്വരൻ ഒരാളേയും സഹായിക്കുകയില്ല. ഇവ രണ്ടും ഇല്ലാത്തയാൾ ഭാഗ്യഹീനനാണ്.

(തുടരും)

തന്ത്രശാസ്ത്രത്തിന് ഒരു ആമുഖം - 10

മന്ത്രം, യന്ത്രം, ദേവതകൾ

സി.എം. കുഷ്ണനൂണ്ണി

കഴിഞ്ഞലക്കം തുടർച്ച

അനന്തമാത്രകളിൽ സ്പന്ദിക്കുന്ന ശക്തിവിശേഷങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യമാണ് ഈ പ്രപഞ്ചമെന്നും, സത്വരജസ്തമോ ഗുണങ്ങളാണ് പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സ്വരൂപമെന്നുമാണ് ഇതിനുമുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ചത്. പരമബോധത്തിൽനിന്നാണ് ആദ്യസ്സന്ദനവും തുടർന്നു മറ്റു സ്സന്ദമാ

ത്രകളുമുണ്ടായത്. സുന്ദരവേഗം വർധിക്കുന്ന മുറയ്ക്ക് ബോധത്തിന്റെ സുരണം കുറഞ്ഞുകുറഞ്ഞു ഒടുവിൽ തീരെയില്ലാതെയാകുന്നു. ഇങ്ങനെ ഒരളവുവരെയുള്ള സുന്ദരങ്ങളെ സചേതന (Conscious Energies) എന്നു വിളിക്കാം. ഇവയെയാണ് ദേവതകൾ എന്ന് വിളിക്കുന്നത്. മറ്റൊരളവുവരെയുള്ളത് അചേതന ശക്തികളാകുന്നു. അതിനപ്പുറം ശക്തിസ്സന്ദാതിരേകത്താൽ തിങ്ങിത്തെങ്ങി കണികകളാകുന്നു. ഇവ കൂടിച്ചേർന്ന് പരമാണുക്കളും അവ കൂടിച്ചേർന്ന് തന്മാത്രകളും (Molecules) അവയുടെ സംയുക്തങ്ങളായി സമൂലപദാർത്ഥങ്ങളുമുണ്ടാകുന്നു. പ്രപഞ്ചവിധാനക്രമമാണ് ഇങ്ങനെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്.

കണിക (Sub atomic particles, Quakes) മുതൽക്കുള്ളവയെ ദ്രവ്യം അഥവാ ജഡം (Matter) എന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഊർജ്ജം സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാവുന്ന ആകാരവിശേഷം (Energy Pattern) മാത്രമാണ് മാറ്റർ അഥവാ സാകാരദ്രവ്യം. ഇതിന് സ്വതന്ത്രമായ ഉണ്മയില്ല. ഈ ദ്രവ്യപ്രപഞ്ചത്തിനുമേൽ സചേതനശക്തികൾക്ക് (Conscious energies) ദേവതകൾക്ക് സ്വാധീനമുണ്ട്. പരമശിവനും ബ്രഹ്മവിഷ്ണുമഹേശ്വരന്മാർക്കും താഴെയാണ് ഈ ദേവതാശക്തികൾ. വകുപ്പുധ്യക്ഷന്മാരുടെയും (Department Heads) ചീഫ് സെക്രട്ടറി തുടങ്ങിയ ഉദ്യോഗസ്ഥ ശ്രേണിയിലെ എക്സിക്യൂട്ടീവ് - ഡിസിഷൻ മേക്കിങ് അധികൃതരുടെയും സ്ഥാനത്താണ് ഈ പ്രപഞ്ചദേവതാശക്തികൾ. പുതിയ വകുപ്പുകളും വകുപ്പുമേധാവികളും സൃഷ്ടിക്കപ്പെടാം എന്നതുപോലെ ആവശ്യാനുസരണം ശക്തിയുടെ സൂക്ഷ്മസുന്ദരങ്ങളെക്കൊണ്ട് പുതിയ ദേവതാശക്തികളെയും ഋഷിമാർക്ക് ആവിഷ്കരിച്ച് പ്രചോദിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കും. എണ്ണിയാലൊടുങ്ങാത്ത താന്ത്രികദേവതകളുടെ ഉണ്മയ്ക്കു പിന്നിലെ രഹസ്യം ഇവിടെ വെളിപ്പെടുന്നു. എല്ലാ ദേവതകൾക്കും ഉപരിയായി പരമശിവന്റെ യാമളഭാവം നിഷ്സന്ദമായിരിക്കുന്നു.

ഇനി ചക്രങ്ങൾ, പത്മങ്ങൾ, യന്ത്രങ്ങൾ എന്നിവയെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാം. മന്ത്രശാസ്ത്രവിധികൾക്കനുസരിച്ച് വരച്ചുണ്ടാക്കുന്നവയാണ് ഇവ. മന്ത്രശക്തിയുടെ അഥവാ സുന്ദരശക്തിയുടെ ഏറ്റവും അടുത്ത സമൂലരൂപരേഖയാണ് യന്ത്രം. അതിനുമപ്പുറം ഈ ശക്തികൾക്ക് മനുഷ്യരൂപം കല്പിക്കുമ്പോൾ കരചരണാദി അവയവങ്ങളോടുകൂടിയ ദേവതാ ധ്യാനരൂപങ്ങളായി. ഈ ധ്യാനരൂപങ്ങളെയും യന്ത്രങ്ങളെയും ശബ്ദങ്ങളെയും അഭിഷ്ഠസിദ്ധിക്കായി പ്രചോദിപ്പിക്കുവാൻ തന്ത്രശാസ്ത്രത്തിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ പ്രയോഗശാസ്ത്രം (Applied Science) ഒരു മഹാസമുദ്രപോലെയതത്രെ.

(അടുത്ത ലക്കത്തിൽ തുടരും)

സംസ്കൃതം ഏതെങ്കിലും രാജ്യത്തിന്റെ രാഷ്ട്രഭാഷ ആയിരുന്നുവോ?

യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഓഫ് മസാച്യുസേറ്റ്സിലെ പ്രൊഫസറായ ഡോ. മധുസൂദനന്റെ ലേഖനത്തിന്റെ മലയാളപരിഭാഷ — അപർണ്ണാദേവി എ.

സംസ്കൃതം ആയിരുന്നു കോടതി വ്യവഹാരത്തിന്റെ ഭാഷ. ഭരണകർത്താക്കളുടെ കല്പനകൾ സംസ്കൃതത്തിലായിരുന്നു. ഭൂമിയുടെ ആധാരരേഖകളെല്ലാം സംസ്കൃതത്തിലായിരുന്നു. ക്ഷേത്രങ്ങളുടെ വ്യവസ്ഥകൾ എല്ലാം സംസ്കൃതത്തിലായിരുന്നു.

ആയിരക്കണക്കിന് ശിലാലിഖിതങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു സംസ്കൃതത്തിൽ.

ഉത്തരവും എവിടെ എന്നായിരിക്കും നിങ്ങളുടെ ചോദ്യം. തുടർന്നു വായിച്ചാലും.

1. ആരാകും കോടിപതി (കോൻ ബന്നേഗാ ക്രോർപതി) ?

‘ആരാകും കോടിപതി’ എന്ന സ്റ്റാർ പ്ലസിന്റെ കാര്യപരിപാടിയിൽ അമിതാബച്ചൻ നിങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ച് ഏതു രാജ്യത്തിന്റെ രാഷ്ട്രഭാഷ ആയിരുന്നു സംസ്കൃതം എന്നു ചോദിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ നിങ്ങൾ എന്ത് ഉത്തരം പറഞ്ഞിരിക്കും?

ഉത്തരം അറിയില്ലേ?

എങ്കിൽ ബച്ചൻ ഉത്തരം പറയുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള സഹായകങ്ങൾ തരുന്നു. ആ രാജ്യം സിയാമിന് (തായ്‌ലൻഡ്) അടുത്താണ്. അവിടുത്തെ രാഷ്ട്രഭാഷയായിരുന്നു സംസ്കൃതം. അത് ഏതെന്ന് അറിയാമോ?

‘അത് കംബോഡിയ’ എന്നു പേരുള്ളതാണോ?

‘അതെ, നിങ്ങളുടെ ഉത്തരം ശരിയാണ്, ആ രാജ്യം കംബോഡിയ തന്നെ (കരഘോഷം കേൾക്കുന്നു).

ആ രാജ്യത്തിന്റെ രാഷ്ട്രഭാഷയായിരുന്നു സംസ്കൃതം.

2. കംബോഡിയ രാജ്യത്തിന് വിവേകം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലേ?

യാതൊരു ഭാഷയാണോ ഏറ്റവും പ്രാചീനമായ വേദങ്ങളിൽ വിരാജിച്ചത്, ഏതൊന്നാണോ പ്രത്യേക ജാതിക്കാരുടെ ഭാഷ എ

ന്ന അപഖ്യാതി പ്രാപിച്ചത്, ഏതൊന്നിനെയാണോ അനേകം ഭാരതീയർ ജീവരഹിതമെന്ന് കരുതുന്നത് (എല്ലാവരും അങ്ങനെ കരുതുന്നില്ല എന്നത് സമാധാനം), ഏതൊന്നിനെയാണോ ചില ഭരണകർത്താക്കൾ കാളവണ്ടിയുഗത്തിലെ ഭാഷ എന്ന് കണക്കാക്കിയത്, ഏതൊന്നാണോ അപ്രശസ്തമായ പരമ്പരയാൽ അലങ്കരിച്ചത് എന്ന് ചിലർ കരുതുന്നത്, ആ ഭാഷയെ എന്താ കംബോഡിയ രാജ്യക്കാർ തങ്ങളുടെ രാഷ്ട്രഭാഷയായി കണക്കാക്കിയോ? ആ രാജ്യം അത്രയും വിവേകം ഇല്ലാത്തവരാണോ?

3. കംബോഡിയയിൽ സംസ്കൃതം

6-ാം നൂറ്റാണ്ടുമുതൽ 12-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനംവരെ കംബോഡിയയിൽ സംസ്കൃതം രാഷ്ട്രഭാഷ ആയിരുന്നു. ആരാണോ ഭാരതത്തെ ഗുരുവായി കാണുന്നത്, ഭാരതം ആ രാജ്യത്തെ തന്നെ മറന്നു. അതു മാത്രമല്ല, വാസ്തവത്തിൽ തെക്കുകിഴക്കൻ രാജ്യങ്ങളെ മുഴുവൻ ഭാരതം മറന്നു. ഏതൊരു ദേശമാണോ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയുടെ അടിമത്തത്തെ സ്വയം അംഗീകരിച്ചത് ആ ദേശം സംസ്കൃതത്തെ അവലംബിച്ച് എങ്ങനെ ഈ അയൽരാജ്യങ്ങളുടെ സമ്പർക്കത്തെ നിലനിർത്തും? ഇന്തോനേഷ്യ, മലയ, ജാവാ, സുമാത്ര, കംബോഡിയ, ബ്രഹ്മദേശം, ബർമ്മ, സിയാം (തായ്‌ലൻഡ്) ശ്രീലങ്ക, ജപ്പാൻ, ടിബറ്റ്, നേപ്പാൾ മുതലായ രാജ്യങ്ങളുമായുള്ള ബന്ധം സമന്വയരൂപത്തിലുള്ള നമ്മുടെ സംസ്കൃതിയുടെയും സംസ്കൃതത്തിന്റെയും അവലംബത്താൽ വളരെ സരളമായും വിപ്ലവില്ലാതെയും ഉണ്ടാക്കുവാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നു. ഈ രാജ്യങ്ങളുടെ ബന്ധം നൂറുകണക്കിന് വർഷങ്ങളായി സംസ്കൃത സംസ്കൃതിയുടെ കാരണത്താൽ പിന്തുടർന്നു പോന്നിരുന്നതായിരുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യപ്രാപ്തിക്കുശേഷം സംസ്കൃതവും സംസ്കൃതിയുമായ ആ സമ്പർക്കത്തെ ദുഷീകരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ രാജ്യം ഈ വിഷയത്തിൽ അധികം ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചതായി തോന്നുന്നില്ല.

കംബോഡിയ രാജ്യത്തിൽ സംസ്കൃതത്തിന്റെ പ്രഭാവത്തെക്കുറിച്ച് ഭക്തിനകുന്തേയൻ എന്ന ഗവേഷകൻ പറയുന്നതാണ് ഇവിടെ സംഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നത്.

4. കംബോഡിയയിൽ സംസ്കൃത ശിലാലിഖിതങ്ങൾ

ഗവേഷകനായ ഭക്തിനകുന്തേയൻ തന്റെ ഗവേഷണ പ്രബന്ധത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു. കംബോഡിയ രാജ്യം പണ്ട് കാംബോജം എന്നാണ് വിളിക്കപ്പെട്ടി

▶▶ തന്നത്. 9-ാം നൂറ്റാണ്ടുമുതൽ 13-ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ അംഗോർ സാമ്രാജ്യമായിരുന്നു. തലസ്ഥാനമായ യശോധരപുരിയിൽ ചക്രവർത്തി യശോവർദ്ധനൻ ആയിരുന്നു ഭരണം നടത്തിയിരുന്നത്. ആ കാലത്ത് കംബോഡിയ, തായ്‌ലൻഡ്, വിയറ്റ്നാം, ലാവോസ് തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങളാൽ അംഗോർരാജ്യം വളരെ വിശാലഭേദം എന്ന ഖ്യാതി നേടി. ഈ ഭൂഖണ്ഡത്തിൽ തന്നെയാണ് സംസ്കൃതം എല്ലായിടത്തും വ്യാപിച്ചുകൊണ്ട് ഭവ്യമായ സംസ്കൃതി നിലനിന്നിരുന്നത്. ഇതിനെ സമർത്ഥിക്കുന്നതിനായി ഇന്നും ആ ഭൂഖണ്ഡങ്ങളിലെല്ലാം ധാരാളം തെളിവുകളുണ്ട്.

5. കംബോഡിയ രാജ്യത്ത് സംസ്കൃതത്തിന്റെ മഹത്വം

എപ്രകാരമാണോ ഭാരതത്തിൽ സംസ്കൃതത്തെ കൂടാതെ ഒരു ഭാഷയുടെ വികാസം അസംഭവ്യം ആകുമായിരുന്നത് അപ്രകാരം സംസ്കൃതത്തെ കൂടാതെ 'ഖമേർ' (Khmer) ഭാഷയുടെ പുരോഗതിയും അസംഭവ്യം ആകുമായിരുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ഖമേർ ഭാഷയും സംസ്കൃതഭാഷയും സമാന ഭാഷാകുടുംബത്തിൽപ്പെട്ടവരല്ല. (ഖമേർ ഭാഷ - ആസ്ട്രോ - ഏഷ്യാറ്റിക് കുടുംബത്തിൽ പെട്ടതും സംസ്കൃതം ഇൻഡോ-യൂറോപ്യൻ കുടുംബത്തിൽ പെട്ടതും ആണ് എന്നാണ് ആധുനിക ഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ അഭിപ്രായം). അങ്ങനെയാണെങ്കിലും തന്റെ ശബ്ദഭണ്ഡാരത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കായി ഖമേർഭാഷ സംസ്കൃത ഭാഷയെ പൂർണ്ണമായി ആശ്രയിച്ചു. കംബോഡിയ ശിലാലിഖിതങ്ങൾ ഈ കാര്യത്തെ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ കംബുജ രാജ്യത്തിന്റെ അംഗോർകാലത്തെ ഇതിഹാസ രചനയിലും ഈ ശിലാലിഖിതങ്ങൾതന്നെയാണ് മൂലസ്രോതസ്സുകളായി വർത്തിക്കുന്നത്. കംബോഡിയ, ലാവോസ്, തായ്‌ലൻഡ്, വിയറ്റ്നാം മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്ന് യാതൊരു ശിലാലിഖിതങ്ങളാണോ ലഭിച്ചത് അതിൽ കൂടുതലും സംസ്കൃതമൂലത്തിൽ ഉള്ളതാണ്. പ്രാചീന ഖമേർ മൂലത്തിലുള്ളവ ചിലതു മാത്രമാണുള്ളത്.

ആ കാലത്ത് സംസ്കൃതം

ആ കാലത്ത് അഗ്നികോണിലുള്ള ദേശങ്ങളുടെ (തെക്കുകിഴക്കൻ രാജ്യങ്ങൾ) സാംസ്കാരികഭാഷ സംസ്കൃതംതന്നെ ആയിരുന്നു. ഖമേർ ഭാഷ ഭാരതീയ ലിപിയെതന്നെയാണ് ആശ്രയിച്ചിരുന്നത്. ആധുനിക ഖമേർലിപിയും ഭാരതീയ മൂലമായ 'ഗ്രന്ഥബ്രാഹ്മി'യെ തന്നെയാണ് തന്റെ മാതൃലിപിയായി കണക്കാക്കുന്നത്. കംബുജ ഭേദം ദേവനാഗരി ലിപിയേയും പല്ലവഗ്രന്ഥ ലിപിയേയും ആധാര

മാക്കിയാണ് സ്വന്തം ലിപിയെ വികസിപ്പിച്ചത്. ഇന്നും കംബുജഭാഷയിൽ ഓരോ നൂറ്റിലും എഴുപതിലധികം ശബ്ദങ്ങൾ (വാക്കുകൾ) സംസ്കൃതശബ്ദങ്ങൾ തന്നെയെന്ന് ഭക്തിനകൗന്തേയൻ പറയുന്നു. വളരെയധികം വാക്കുകളുടെ ഉച്ചാരണത്തിൽ മാറ്റം തീർച്ചയായും കാണാവുന്നതാണ്.

ഇന്നും ശബ്ദവിഷയപരമായ സമസ്യകൾക്ക് പരിഹാരമായി എല്ലാ ഭാരതീയഭാഷകളും സംസ്കൃതഭാഷയെത്തന്നെ വളരെ ആകാംക്ഷയോടെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, എന്തിന് ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയോട് യാചിക്കണം?

7. ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ

കംബോഡിയ ഭാഷയുടെ ചില വാക്കുകൾ കണ്ടാൽ നമുക്ക് ആ ഭാഷയുടെ വിഷയത്തിൽ സംസ്കൃതത്തിന്റെ പ്രഭാവം നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. കംബോഡിയ ഭാഷയിൽ മാസങ്ങളുടെ പേര് ഇപ്രകാരമാണ്. ചേത് (ചൈത്രം), ബിസാക് (വൈശാഖം), ജെസ് (ജ്യേഷ്ഠം), ആസാറ് (ആഷാഢം), സ്രാപ് (ശ്രാവണം), ഫൈത്ര പോത് (ഭാദ്രപദം), ആസോജ് (അശ്വിനം), കാതിക് (കാർത്തികം), മിഗസർ (മാർഗശീർഷം), ബൗഹ് (പൗഷം), മേജ (മാഘം), ഫാഗുൻ (ഫാൽഗുനം).

കംബോജി ഭാഷയുടെ ലേഖനശൈലി സംസ്കൃത പ്രാകൃതങ്ങളെപ്പോലെത്തന്നെയാണ്. എന്നാൽ ഉച്ചാരണം എഴുതുന്നതുപോലെയല്ല മിക്കവാറും. കംബോഡിയയിൽ ശകസംവത്സരത്തിന്റെയും ബുദ്ധ സംവത്സരത്തിന്റെയും ഉപയോഗം കാണാം.

8. ചില ആധുനിക ശബ്ദങ്ങൾ

ധനാഗാർ (ബാങ്ക്), ഭാസാ (ഭാഷാ), ദൂരസബ്ബ് (ദൂരശബ്ദം - ടെലിഫോൺ), ദൂരലേഖ് (ടെലിഗ്രാം), അംഗുലിലേഖ് (ടെപ്പ് റെക്കർ), അംഗുലിലേഖക് (ടെപ്പിസ്റ്റ്) മുതലായവ അവിടെ ഉപയോഗിക്കുന്നു. സംസ്കൃതമൂലത്തിലുള്ള ചില വാക്കുകളാണ് സുന്ദർ, കാര്യാലയ്, മുഖ്, മേഘ്, ചന്ദ്ര്, മനുഷ്യ്, ആകാശ്, മാതാ, പിതാ, ഭിക്ഷു തുടങ്ങിയവ. അനേകം മറ്റു വാക്കുകളും അവിടെ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഇവയുടെ ഉച്ചാരണത്തിൽ വ്യത്യാസം കാണാം. സാധാരണ ജീവിതത്തിൽ ഉപയോഗിക്കാത്തതും കാവ്യം മുതലായവയിൽ മാത്രം കാണുന്നതുമായ സംസ്കൃതമൂലശബ്ദങ്ങൾ അനേകം ഉണ്ട്. സാലാ (ശാലാ), അനവിദ്യാലയ് (കോളേജ്), അനവിദ്യാലായ് നാരീ (വിമൺസ് കോളേജ്), മഹാവിദ്യാലയ് (യൂണിവേഴ്സിറ്റി), സംജാപത് (ഡിഗ്രി പ്രമാണപ

- ▶▶ തും), ദ്വിചക്രയാൻ (ബൈസിക്ലിൾ), ത്രിചക്രയാൻ (റിക്ഷ) മുതലായവ അവിടെ ഉപയോഗിക്കുന്ന മറ്റു ചില സംസ്കൃതമൂലപദങ്ങളാണ്. സ്വാഘമം (സ്വാഗതം), ലോക് (പുരുഷ), ലോകശ്രീ (മഹിളാ), സ്തര (ശർക്കര), പ്ലാർ (വ്യാപാരകേന്ദ്രം) പ്രദേശ് (പ്രദേശ), അക്ലർ (അക്ഷരം), ചരിത് (ചരിത്രം) തുടങ്ങിയ മറ്റു ഉദാഹരണങ്ങൾ ശ്രീവിശ്വേശ്വരനാൽ സംഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവയാണ്.

9. രാഷ്ട്രഭാഷയായി സംസ്കൃതം

1. കംബോധിയ രാജ്യത്ത് 3000-ത്തിലധികം വർഷംവരെ സംസ്കൃതം കോടതികളിലെ ഭാഷയായിരുന്നു.
2. എല്ലാ ഭരണാജനകളും സംസ്കൃതത്തിൽത്തന്നെയായിരുന്നു.
3. ഭൂമിയുടെ ക്രയവിക്രയവ്യവഹാരത്തിലും സംസ്കൃതംതന്നെ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു.
4. ക്ഷേത്രങ്ങളുടെ നടത്തിപ്പ് എഴുത്തുകളെല്ലാം സംസ്കൃതത്തിലായിരുന്നു.
5. പ്രാചീന അംഗോറ രാജ്യത്ത് ലഭിച്ച 1250 ശിലാലിഖിതങ്ങൾ സംസ്കൃതത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടവയാണ് കൂടുതൽ. ഉദാഹരണം ഇപ്രകാരം.

ശ്രീമതാം കംബുജേന്ദ്രാണാം അധീശോ ഭൂദ്രശസ്വിനാം
ശ്രീയശോവർമ്മരാജേന്ദ്രോ മഹേന്ദ്രോ മരുതാമിവ
ശ്രീകംബുഭൂട്ടതോ ഭാന്തി വിക്രമാക്രാന്തവിഷ്വപാഃ
വിഷ്വനഭകജേതാരോ ദോർഭണ്ഡാ ഇവ ചക്രിണഃ

10. രാജാക്കന്മാരുടെ നാമാവലി സംസ്കൃതമയംതന്നെ.

സാർവ്വഭൗമ, ജയവർമ്മൻ, ഇന്ദ്രവർമ്മൻ, യശോവർമ്മൻ, ഹർഷവർമ്മൻ, ധരണീന്ദ്രവർമ്മൻ, സൂര്യവർമ്മൻ, ഉദയാദിത്യവർമ്മൻ തുടങ്ങിയ പേരുകൾ എല്ലാം രാജാക്കന്മാരുടെ പേരുകൾ സംസ്കൃതമയമാണെന്ന് ദൃഢമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

11. ഡോ. രഘുവീരന്റെ വാക്ക്

ഡോ. രഘുവീരൻ (നെഹ്രുവിന്റെ സമകാലീനൻ) 'India's National Language' എന്ന സ്വന്തം പുസ്തകത്തിൽ എഴുതുന്നു.

6-ാം നൂറ്റാണ്ടുമുതൽ കംബോഡിയ രാജ്യത്തിന്റെ രാഷ്ട്രഭാഷ സംസ്കൃതം തന്നെയായിരുന്നു. ഈ വസ്തുത ഭാരതവർഷത്തിലെ ഓരോരോ ആൺകുട്ടിയും ഓരോരോ പെൺകുട്ടിയും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്. 12-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഭാരതത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം കൈവിട്ടു പോയി. അന്നു മുതൽക്ക് കംബോഡിയയുടെ സാമീപ്യവും കൈവിട്ടുപോയി.

അച്ചുതാനനന്റെ കെയ്ക്ക് മുറിയും ഭാവിയും

സി.എം. കൃഷ്ണനുണ്ണി

“ഒന്നായ നിന്നെയിഹ രണ്ടെന്നു കണ്ടളവി-
ലുണ്ടായൊരിണ്ടൽ ബത, മിണ്ടാവതല്ല മമ
പണ്ടേകണക്കെ വരുവാൻ നിൻകൃപാവലിക-
ളുണ്ടാകയെങ്കിലിഹ നാരാണായ നമഃ”

ഹരിനാമകീർത്തനത്തിലെ രണ്ടാമത്തെ ശ്ലോകത്തിലൂടെ തുഞ്ചത്തെഴുച്ഛൻ ഇങ്ങനെ ആഗ്രഹിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒന്നുമാത്രവും രണ്ടില്ലാത്തതുമായ അങ്ങയെ (സർവ്വേശ്വരനെ) പലതായി വേർതിരിഞ്ഞതുപോലെ കാണുവാനിടയായതാണ് പറഞ്ഞറിയിക്കുവാനാവാത്ത മനുഷ്യദുഃഖത്തിന്റെ മൂലകാരണമെന്ന് എഴുത്തച്ഛൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ഈ തിരിച്ചറിവ് എല്ലാ ഭാരതീയ ജ്ഞിമാരുടെയും തിരിച്ചറിവാണ്. ദുഃഖപരിഹാരത്തിനായി അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തുന്ന മാർഗ്ഗം, തനിക്ക് പലതായി തോന്നുന്നതിനുമുമ്പ് യഥാർത്ഥത്തിൽ എങ്ങിനെയായിരുന്നുവോ അതേപോലെ ഒന്നുമാത്രമായി അനുഭവിക്കുവാൻ - ഏകത്വാനുഭൂതി അനുഭവിക്കുവാൻ കഴിയുക എന്നതാണ്. അതിന് തന്റെ പരിശ്രമം മാത്രംപോരാ ആ ഏകബ്രഹ്മത്തിന്റെ കാരുണ്യവർഷവും അനുഗ്രഹവും കൂടിയേതീരൂ എന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി.

ദുഃഖത്തിനു കാരണം നാനാത്വഭാവനയാണെന്നും ദുഃഖനിവൃത്തിക്കുള്ള മാർഗ്ഗം ഏകത്വാനുഭൂതി കൈവരുത്തുവാനുള്ള പരിശ്രമവും പ്രാർത്ഥനയുമാണെന്നും ചുരുക്കം. ഈ ദർശനം അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് ഭാരതത്തിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട എല്ലാ ആചാരസാഹിത്യങ്ങളും രൂപ

▶▶ പ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ആചാരങ്ങളും അനുഷ്ഠാനങ്ങളും അബോധതലത്തിൽ ആശയങ്ങൾക്ക് വേരോട്ടം ലഭിക്കുവാൻ സഹായിക്കും. വെറും മുദ്രാവാക്യങ്ങളും പ്രബോധങ്ങളും ബോധമനസ്സിന്റെ ഉപരിതലത്തിൽ മാത്രം താൽക്കാലിക സ്വാധീനം ചെലുത്തുമ്പോൾ അബോധ-ഉപബോധ മാനസികതലങ്ങളെ സ്വാധീനിക്കുവാൻ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കു മാത്രമേ സാധിക്കൂ.

നമ്മുടെ പിറന്നാളുകളിൽ ഊണിനുമുമ്പായി ഗണപതിയെ ഉദ്ദേശിച്ച് വിളക്കുകൊളുത്തിവെച്ച് നാക്കിലയിൽ എല്ലാ വിഭവങ്ങളും വിളമ്പുന്ന പതിവുണ്ടായിരുന്നു. ഏകീകരണശക്തിയെയാണ് ഗണങ്ങളുടെ പതിയെയാണ് - ഈ ചടങ്ങിലൂടെ പരിഗണിക്കുന്നത്. പിറന്നാളുകാരന്റെ/കാരിയുടെ കുടുംബത്തെ ഏകീകരിച്ചു നിർത്തുന്ന ശക്തിയാണ് ഇവിടെ ഗണപതി. ഈ ഗണപതിക്ക് സാഹചര്യാനുസരണം സാമൂഹ്യവും പ്രാദേശികവും മറ്റുമായ മാനങ്ങൾ കൽപ്പിക്കാം. കൂട്ടായ്മയുടെയും ഐക്യത്തിന്റെയും മൂലസ്ഥമായ ഗണപതിയെ ഏത് സംരംഭങ്ങൾക്കും മുമ്പ് സ്മരിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന പതിവ് ഭാരതീയമാണ്. ആ പൈതൃകത്തിൽനിന്നാണ് 'ലോകാഃ സമസ്താഃ സുഖിനോ ഭവന്തു' എന്ന പ്രാർത്ഥനയും 'വസുധൈവ കുടുംബകം' എന്ന ആശയവും ഉരുത്തിരിയുന്നത്. പിറന്നാൾ, ജനിച്ച ഇംഗ്ലീഷുമാസ തിയതിക്കു വഴിമാറിയ കാഴ്ചയാണ് ഇന്നു കാണുന്നത്. പലതിനെ ഒന്നാക്കുന്ന പ്രക്രിയയ്ക്കു പകരം ഒന്നിനെ പലതാക്കുന്ന പാശ്ചാത്യവും ക്രൈസ്തവവുമായ ആചാരം പരിഷ്കാരത്തിന്റെ പേരിൽ പ്രചരിച്ചുവരുന്നു. ഏതാനും ആഴ്ചകൾക്കുമുമ്പ് കേരളത്തിലെ പ്രതിപക്ഷനേതാവ് വി.എസ്. അച്യുതാനന്ദൻ തന്റെ 90-ാം ജന്മദിനത്തിൽ ആദ്യമായി കെയ് മുറിച്ചു. പിന്നീട് പിറന്നാൾ ദിനങ്ങളിലൊന്നും അദ്ദേഹം കെയ് മുറിച്ചു ആഘോഷം നടത്തുക പതിവില്ലായിരുന്നു എന്നാണ് പത്രവാർത്ത. അദ്ദേഹം തന്റെ ജന്മദിനത്തിൽ വിളക്കു കൊളുത്തുകയും ഗണപതിക്കു വയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ എന്തെല്ലാം പുകിലുകളാണ് ഉണ്ടാവുമായിരുന്നത്! (ഗണപതിഹോമം കഴിക്കരുതെന്ന് ഇപ്പോൾ സി.പി.ഐ.(എം.) സംസ്ഥാന പ്ലാനും തീരുമാനിച്ചിരിക്കുകയാണല്ലോ. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ വിനയാന്വിതരാകണം, സ്വജനപക്ഷപാതം അരുത്, ആഡംബരവും അഹങ്കാരവും പാടില്ല എന്നീ ഉപദേശങ്ങളും പ്രകാശ്കാരാട്ട് നല്കുകയുണ്ടായി. ജനപ്രീതിയും വോട്ടും തരപ്പെടുത്തുക എന്ന തിനപ്പുറം ഇപ്പറഞ്ഞതിന്റേയെല്ലാം ദാർശനിക സാംഗത്യം എന്തെന്ന് വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അങ്ങനെയൊന്ന് ഇല്ലാത്തതാവാം കാരണം.

**STATEMENT ABOUT OWNERSHIP AND OTHER
PARTICULARS ABOUT TRIMONTHLY**

FORM I

SHAAMBHAVI

See Rule 3

1. Place of Publication	:	Thrissur
2. Periodicity of publication	:	Quarterly
3. Printer's Name	:	Sreekanth C.
Nationality	:	Indian
Address	:	Shripuram Publications
Madayikonam (Post)
Irinjalakuda, Thrissur
Kerala, India - 680 712
4. Publisher's Name	:	Sreekanth C.
Nationality	:	Indian
Address	:	Shripuram Publications
Madayikonam (Post)
Irinjalakuda, Thrissur
Kerala, India - 680 712
5. Editor's Name	:	D. Prakash
Nationality	:	Indian
Address	:	Shripuram Trust
Madayikonam (Post)
Irinjalakuda, Thrissur
Kerala, India - 680 712
5. Owner's Name	:	Shripuram Publications
Address	:	Shripuram Trust
(Reg. No. 201/IV/2005)
Madayikonam (Post)
Irinjalakuda, Thrissur
Kerala, India - 680 712
6. Printed at	:	Mama Printers,
Nada, Irinjalakuda
Thrissur.

I, Sreekanth C., hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

Irinjalakuda
14/02/2012

**SREEKANTH C.
PUBLISHER**

▶▶ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, അതിനനുസരിച്ച് ആചരണങ്ങൾ വിധിക്കപ്പെട്ടുമായിരുന്നു. എങ്കിൽ ഗണപതിഹോമം കഴിച്ചില്ലെങ്കിലും അതൊരു കറവും ആവുകയില്ല. ഏതായാലും കെ.എം. മാണിയെ വരവേൽക്കുന്ന പ്ലീനം കെയ്ത്ത് മുറിക്കും കുർബാനയ്ക്കും പേരെടുത്തു പറഞ്ഞു വിലക്കു കല്പിക്കാത്തത് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഹിപ്പോക്രാറ്റിക് ഭാഗ്യം.) അദ്ദേഹം കെയ്ത്ത് മുറിച്ചു വാർത്ത വെറുമൊരു കൗതുകവാർത്ത മാത്രമായി കേരളം ആ സ്വദിച്ചു. അതിൽ വർഗ്ഗീയതയോ വർഗ്ഗീയതാപ്രീണനമോ ആരും കണ്ടില്ല. ഭാരതീയരും കേരളീയരുമായ നാം എത്രത്തോളം അന്യ വൽക്കരിക്കപ്പെട്ടു എന്നതിന്റെ ഉദാഹരണമാണ് ഈ സംഭവം. ഏതായാലും കെയ്ത്ത് മുറിച്ച അച്യുതാനന്ദന്റെ ദുഃഖഭരിത ഭാവികാലം അടുത്ത സംസ്ഥാന തിരഞ്ഞെടുപ്പിനുശേഷം നാം കണ്ടു കൂടായ്ക്കയില്ല.

വി.എസ്. അച്യുതാനന്ദന്റെ പിറന്നാൾ കഴിഞ്ഞ് ഏതാനും ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മുൻ സുപ്രീം കോടതി ജഡ്ജിയും മുൻ രാഷ്ട്രപതി സ്ഥാനാർത്ഥിയും പ്രമുഖ ഇടതുപക്ഷ സഹയാത്രികനുമായി വി.ആർ. കൃഷ്ണയ്യരുടെ ജന്മദിനം വന്നെത്തി. അദ്ദേഹം ആദ്യമായല്ല, ഇത്തവണയും കെയ്ത്ത് മുറിച്ചു പിറന്നാൾ ചടങ്ങുകൾക്ക് ദൃശ്യമാനമൊരുക്കി. കൃഷ്ണയ്യരുടെ ആദ്യകാല പിറന്നാളുകൾ ഏതായാലും ഗണപതി വിളക്കോടെയും ഗണപതി നിവേദ്യത്തോടെയുമായിരിക്കും ആചരിച്ചിരിയ്ക്കുക. അന്ത്യവൽക്കരണത്തിന്റെ മറ്റൊരു ഉദാഹരണം!

കെയ്ത്ത് മുറിയ്ക്കലും മെഴുകുതിരി ഊതിക്കെടുത്തലും ബലൂണുകൾ പൊട്ടിയ്ക്കലും ആചാരമായി സ്വീകരിച്ചു മുറയ്ത്ത് വിഘടനവാദങ്ങളും ശക്തിപ്രാപിക്കുന്നു; ശിഥിലീകരണ പ്രവണതകൾ വളരുന്നു; വിവാഹമോചനങ്ങൾ പെരുകുന്നു. ക്വാണ്ടം ഫിസിക്സിലെ 'ബട്ടർഫ്ലൈ തിയറി'യുടെ സാമൂഹ്യതല പ്രസക്തിയിലേക്കാണ് ഈ സംഭവങ്ങൾ വിരൽച്ചൂണ്ടുന്നത്. ഒരു പൂമ്പാറ്റയുടെ ചെറുചിറകടിപോലും വരാനിരിക്കുന്ന കൊടുങ്കാറ്റായി പരിണമിച്ചേയ്ക്കാം എന്ന അനുമാനമാണ് ഈ സിദ്ധാന്തം മുന്നോട്ടു വയ്ക്കുന്നത്. പാതിരകളിൽ ദിവസം ആരംഭിക്കുന്ന സങ്കല്പവും കെയ്ത്ത് മുറി-ഊതിക്കെടുത്തൽ ആചാരങ്ങളും ഭാരതത്തെ കൂരിരുട്ടിലേയ്ക്കും അമ്മയെയും പെങ്ങളെയും തിരിച്ചറിയാത്ത അവസ്ഥയിലേയ്ക്കും നയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നിടത്തുനിന്ന് അനുഷ്ഠാനപരമായ ഒരു തിരിച്ചുപോക്കിന് നാം ഇനിയുകതന്നെ വേണം.

‘അസതോ മാ സദ് ഗമയ’.

ശ്രീഗണേശാമർവ്വ ശീർഷോപനിഷത്

മുരളീധരൻ തൃക്കണ്ടിയൂർ

ഓം ഗണേശായ നമഃ

ആമുഖം

മഹാഗണപതി ബ്രഹ്മമയനാണ്. പ്രത്യക്ഷബ്രഹ്മമാണ്. തത്ത്വമസി എന്ന വാക്യത്താൽ ബോധിക്കപ്പെടേണ്ടവനാണ്. പ്രപഞ്ചപരിണാമത്തിന്റെ ഏറ്റവും അവസാനത്തെ തലമായ പൃഥ്വിതത്വത്തിന്റെ അധിഷ്ഠാന ദേവതയാണ്. (മൂലാധാരസ്ഥിതമായ നമ്മുടെ ബോധത്താൽ ആവിഷ്കൃതമായി, പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായി വസ്തുക്കളെ കാണുന്ന അവസ്ഥയാണ് ഈ പ്രപഞ്ചം). ബ്രഹ്മതത്വത്തിൽനിന്നു മനസ്സുതപ്തവും, മനസ്സിൽനിന്നു ആകാശതത്വവും, ആകാശതത്വത്തിൽനിന്നു വായുതത്വവും, വായുതത്വത്തിൽനിന്ന് ജലതത്വവും, ജലതത്വത്തിൽനിന്ന് പൃഥ്വിതത്വവുമുണ്ടായി. അതിനാൽ പഞ്ചഭൂതങ്ങളും ഗണപതിതന്നെയാണ്. സർവ്വദേവന്മാരും ഗണപതിയാണ്. ഈ ജഗത്തിന്റെ സൃഷ്ടി-സ്ഥിതി-സംഹാരങ്ങൾ നടത്തുന്നത് ഗണനായ കനായ ഗണപതിതന്നെ.

ത്രിലോകങ്ങളായി നിലകൊള്ളുന്നതും ഗണപതിതന്നെ. പ്രണവാകാരനാണവിടുന്ന്. നാദബ്രഹ്മം എന്നറിയപ്പെട്ട പ്രഥമമായ പ്രണവം ഓങ്കാരമായി വികസിക്കുന്നു. വേദം പ്രണവത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനമത്രേ. ആദിമസ്സന്ദമായ നാദത്തിൽനിന്നും ഉദ്ഭുതമായതാണ് പ്രപഞ്ചം. പ്രപഞ്ചം ഈശ്വരമയമാണ്. സൃഷ്ടമായ ജഗത്തുതന്നെയാണ് ഗണപതി. വസ്തുക്കളായി വ്യതിരിക്തമായി കാണുന്നതെല്ലാം ഗണേശൻതന്നെ. നമ്മുടെ ബോധവും ഗണേശൻതന്നെ. സൃഷ്ടമായ ഈ പ്രപഞ്ചത്തെ ഈശ്വരനായി ആരാധിക്കുന്നതുതന്നെ ഗണേശാരാധന.

ഗണേശോപാസനയുടെ വൈദികവും ഔപനിഷദ(ദിക)വുമായ അടിസ്ഥാനം ഇവിടെ അനാവൃതമാകുന്നു. ഗണേശോപാസന നമ്മുടെ പ്രാദണ്ഡങ്ങളെ ലഘൂകരിക്കട്ടെ.

ഗണേശാമർവ്വോപനിഷത്

ശാന്തിപാഠം

ഓം ഭദ്രം കർണ്ണേഭിഃ ശൃണുയാമ ദേവാഃ

ഭദ്രം പശ്യേമാക്ഷഭിര്യജത്രാഃ

സ്ഥിരൈരംഗൈസ്തൃഷ്ടവാംസസ്തനുഭിഃ
വ്യശേമഃ ദേവഹിതം യദായുഃ
സ്വസ്തിനഃ ഇന്ദ്രോ വൃദ്ധശ്രവാഃ
സ്വസ്തിനഃ പൃഷ്ഠാ വിശ്വവേദാഃ
സ്വസ്തിനഃ സ്താർഷ്ട്യോ അരിഷ്ടനേമിഃ
സ്വസ്തിനോ ബൃഹസ്തിതീർദധാതു.
ഓം ശാന്തിഃ ശാന്തിഃ ശാന്തിഃ

അല്ലയോ ദേവകളെ, ഞങ്ങൾ കാതുകളാൽ നല്ലതു കേൾക്കുമാറാകട്ടെ! കണ്ണുകളാൽ നല്ലതു കാണുമാറാകട്ടെ! നന്മ അംഗങ്ങളിലൂടെ സ്മരിക്കുകയും ദേവകൾ നല്കിയ ആയുസ്സിനെ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുമാറാവട്ടെ! കീർത്തിമാനായ ഇന്ദ്രൻ നമ്മുടെ കല്യാണം ഉണ്ടാക്കട്ടെ! എല്ലാമറിയുന്ന പൃഷ്ഠാവ് നമുക്കു മംഗളം നൽകട്ടെ! ആരുടെ ഗതിയെയാണോ തടയാൻ കഴിയാത്തത്, അപ്രകാരമുള്ള ഗരുഡൻ നമുക്കു മംഗളം പ്രദാനം ചെയ്യട്ടെ! ഓം ശാന്തി ഭവിക്കട്ടെ! ശാന്തി ഭവിക്കട്ടെ! ശാന്തി ഭവിക്കട്ടെ.

ഉപനിഷത്

അഥ ഗണേശാഥർവ്വശീർഷം വ്യാഖ്യാന്യാമഃ
ഗണേശാഥർവ്വശീർഷം എന്ന ഉപനിഷത് ഇനി വിശദമാക്കട്ടെ.
ഓം നമസ്തേ ഗണപതയെ
ത്വമേവ പ്രത്യക്ഷം തത്ത്വമസി
ത്വമേവ കേവലം കർത്താ/സി
ത്വമേവ കേവലം ധർത്താ/സി
ത്വമേവ കേവലം ഹർത്താ/സി
ത്വമേവ കേവലം ഖലിദം ബ്രഹ്മാസി
ത്വം സാക്ഷാത് ആത്മാ/സി നിത്യം.

അർത്ഥം

ഓങ്കാരസ്വരൂപനായ ഗണേശൻ നമസ്കാരം. അങ്ങ് പ്രത്യക്ഷമായ തത്ത്വമസി എന്ന മഹാവാക്യമാണ്. അങ്ങ് കേവലനായ സൃഷ്ടികർത്താവും, കേവലനായ ധർത്താവും (ധരിക്കുന്നവൻ) കേവലനായ ഹർത്താവും (ഹരിക്കുന്നവൻ) സർവ്വത്തിലും വിരാജിക്കുന്നവനും ആത്മസ്വരൂപിയുമാണ്.

ഉപനിഷത്

ജ്ഞം വച്ഛി സത്യം വച്ഛി

അവതു മാം അവ വക്താരം അവ ശ്രോതാരം
അവ ദാതാരം അവ ധാതാരം
അവതു ചാനമവശിഷ്യം
അവ പശ്യത്താത്
അവ പുരസ്താത്
അവോത്തരത്താത്
അവ ദക്ഷിണത്താത്
അവ ചോർദ്ധ്യത്താത്.
അവ ധാരാത്താത്
സർവ്വതോ മാം പാഹി പാഹി സമന്താത്.

അർത്ഥം

ഞാൻ നേരായും സത്യമായും പറയുന്നു. അങ്ങ് എന്നെ രക്ഷിച്ചാലും. വക്താവായ ഗുരുവിനെയും ശ്രോതാവായ എന്നെയും രക്ഷിച്ചാലും. നല്കുന്നവനെയും ധരിക്കുന്നവനെയും രക്ഷിച്ചാലും. വ്യാഖ്യാനിക്കുന്ന ഗുരുവിനെയും ശിഷ്യനെയും രക്ഷിച്ചാലും. പടിഞ്ഞാറുനിന്നും കിഴക്കു നിന്നും രക്ഷിച്ചാലും. വടക്കുനിന്നും തെക്കുനിന്നും രക്ഷിച്ചാലും. മുകളിൽനിന്നും താഴെനിന്നും രക്ഷിച്ചാലും. എല്ലായിടത്തുനിന്നും എന്റെ രക്ഷകനായി കാക്കണമെ.

ഉപനിഷത്

ത്വം വാങ്മയസ്ത്വം ചിന്തയഃ
ത്വമാനന്ദമയസ്ത്വം ബ്രഹ്മമയഃ
ത്വം സച്ചിദാനന്ദാദിതിയോ/സി
ത്വം പ്രത്യക്ഷം ബ്രഹ്മാസി
ത്വം ജ്ഞാനമയോ വിജ്ഞാനമയോ/സി.

അർത്ഥം

അങ്ങ് വാങ്മയനാണ്. അങ്ങ് ചിന്തയനാണ്. അങ്ങ് ആനന്ദമയനും ബ്രഹ്മമയനുമാണ്. അങ്ങ് സച്ചിദാനന്ദസ്വരൂപനും അദിതീയനുമാണ്. അങ്ങ് പ്രത്യക്ഷമായ ബ്രഹ്മംതന്നെയാണ്. അങ്ങ് ജ്ഞാനമയനും വിജ്ഞാനമയനുമാണ്.

ഉപനിഷത്

സർവ്വം ജഗദിദം ത്വത്തോ ജായതേ
സർവ്വം ജഗദിദം ത്വത്തസ്തിഷ്ഠതി
സർവ്വം ജഗദിദം ത്വയി ലയമേഷ്യതി

തപയി പ്രത്യേതി.
തപം ഭൂമി/രാപോ/നലോ/നിലോ നഭഃ
തപം ചത്വാരീ വാക്പദാനി.

അർത്ഥം

എല്ലാ ലോകവും അങ്ങിൽനിന്നുണ്ടായി. എല്ലാ ലോകവും അങ്ങിൽ നിലനിൽക്കുന്നു. എല്ലാ ലോകങ്ങളും അങ്ങിൽ ലയിക്കുന്നു. എല്ലാം അങ്ങിൽ പ്രത്യേകമായി വേർപിരിയുന്നു. ഭൂമിയും ആപസ്സും അഗ്നിയും വായുവും ആകാശവും അവിടുന്നാണ്. നാലു വിധത്തിലുള്ള വാക്കും അങ്ങുതന്നെ.

ഉപനിഷത്

തപം ഗുണത്രയാതീതഃ
തപം അവസ്ഥാത്രയാതീതഃ
തപം ദേഹത്രയാതീതഃ
തപം മൂലാധാരസ്ഥിതോസി നിത്യം
തപം ശക്തിത്രയാത്മകഃ
തപം യോഗിനോ ധ്യായന്തി നിത്യം
തപം ബ്രഹ്മാ തപം വിഷ്ണുഃ തപം അദൃസ്തമിന്ദ്ര-
സ്തപനിഃ തപം വായുസ്തപം സൂര്യസ്തപം ചാന്ദമാസ്തപം
ബ്രഹ്മഭൂർഭുവസ്സുരോ...

അർത്ഥം

അങ്ങ് മൂന്നു ഗുണങ്ങൾക്കും (സത്വം-രജസ്സ്-തമസ്സ്) അതീതനാണ്. അങ്ങ് മൂന്നു അവസ്ഥകൾക്കും (ജാഗ്രത്-സ്വപ്നം-സുഷുപ്തി) അതീതനാണ്. അങ്ങ് മൂന്നു ദേഹങ്ങൾക്കും (സ്ഥൂലം-സൂക്ഷ്മം-കാരണം) അതീതനാണ്. അങ്ങ് മൂന്നു കാലങ്ങൾക്കും (ഭൂതം-വർത്തമാനം-ഭാവം) അതീതനാണ്. അങ്ങ് മൂലാധാരത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. അങ്ങ് മൂന്നു ശക്തികളുടെ (ഇച്ഛാ-ജ്ഞാന-ക്രിയാശക്തി) രൂപത്തോടുകൂടിയവനാണ്. അങ്ങയെ യോഗികൾ എപ്പോഴും ധ്യാനിക്കുന്നു. അങ്ങ് ബ്രഹ്മാവാണ്. അങ്ങ് വിഷ്ണുവാണ്. അദ്രുതം ഇദ്രുതം അങ്ങുതന്നെ. അങ്ങ് അഗ്നിയാണ്, വായുവാണ്. അങ്ങ് സൂര്യനാണ്, അങ്ങ് ചന്ദ്രനാണ്. ബ്രഹ്മവും ഭൂർ-ഭുവ-സ്വർ ലോകങ്ങളും ഓങ്കാരവും അങ്ങുതന്നെ.

ഉപനിഷത്

ഗണാദിം പൂർവ്വമുച്ചാര്യ വർണ്ണാദിം തദനന്തരം
അനുസ്ഥാരഃ പരതരഃ അർദ്ധേന്ദ്രലസിതം

താരേണ തുലം
ഏതത് തവ മനുസ്വരൂപം
ഗകാരം പൂർവ്വരൂപം അകാരോ മധ്യമരൂപം
അനുസ്വാരാശ്ചാന്ത്യരൂപം.
ബിന്ദുരത്തരരൂപം നാദഃ സന്ധാനം
സം(ഗ്രം)ഹിതാ സന്ധിഃ
സൈഷാ ഗണേശവിദ്യാ ഗണക ജ്ഞിഃ
നിച്ചൂത് ഗായത്രി ഛന്ദഃ ഗണപതിർഭേവതാ
'ഓം ഗം ഗണപതയേ നമഃ
ഏകദന്തായ വിദ്മഹേ വക്ത്രുണ്ഡായ ധീമഹി.
തന്നോ ദന്തി പ്രചോദയാത്.'

അർത്ഥം

ആദ്യമായി 'ഗ' എന്നും പിന്നെ 'അ' എന്നും അതിനുശേഷം അനുസ്വാരത്തിന്റെ ഉച്ചാരണവും ചെയ്യണം. ഇപ്രകാരം അനുസ്വാരത്താൽ അലംകൃതമായ "ഗ" തന്നെയാണ് അങ്ങയുടെ ബീജത്തിന്റെ രൂപം. എന്തെന്നാൽ അർദ്ധചന്ദ്രരൂപത്തിൽ ഓങ്കാരവും അവരുദ്ധമാകും. അതിന്റെ പൂർവ്വരൂപം 'ഗ'കാരം 'അ'കാരം മധ്യമരൂപം. അന്തിമരൂപം അനുസ്വാരം. ബിന്ദു ഉത്തരരൂപം നാദം സന്ധാനം സംഹിതാ സന്ധി ഇപ്രകാരം ആകുന്നു ഗണേശവിദ്യ. ഗണക ജ്ഞി. നിച്ചൂത് ഗായത്രി ഛന്ദസ്സ്. ഗണപതി ഭേവതാ.

മന്ത്രം

ഓം ഗം ഗണപതയേ നമഃ
ഒറ്റക്കൊമ്പനായി ദർശനം നൽകുന്നവനും വളഞ്ഞ തുമ്പിക്കര
ങ്ങളുള്ളവനുമായ ഗജമുഖൻ നമ്മെ പ്രചോദിപ്പിക്കട്ടെ.
ഗണേശഗായത്രി.

ഉപനിഷത്

ഏകദന്തം ചതുർഹസ്തം
പാശമങ്കുശധാരിണം
രദം ച വരദം ഹസ്തൈഃ
ബിഭ്രാണം മൃഷകധ്വജം
രക്തം ലംബോദരം ശൂർപ്പ-
കർണ്ണകരൗഢവാസസം
രക്തഗന്ധാനലിപ്താംഗം
രക്തപുഷ്പൈഃ സുപൂജിതം

ഭക്താനുകമ്പിതം ദേവം
ജഗദ്കാരണമച്യുതം
ആവിർഭൂതം ച സൃഷ്ട്യാദൈവം
പ്രകൃതേഃ പുരുഷാത് പരം
ഏവം ധ്യായതി യോ നിത്യം
സ യോഗീ യോഗിനാം വരഃ

നമോ വ്രാതപതയേ നമോ ഗണപതയേ നമഃ പ്രഥമപതയേ നമ
സ്തേ അസ്തു ലംബോദരാദൈവകദന്തായ വിഘ്നനാശിനേ ശിവസുതായ
ശ്രീവരദമൂർത്തയേ നമഃ.

അർത്ഥം

യാതൊരു യോഗി പാശാങ്കുശങ്ങളോടും വരദാഭയമുദ്രകൾ വഹി
ക്കുന്ന നാലു കരങ്ങളോടും ഒറ്റക്കൊമ്പോടും ഉയർന്ന നീണ്ട കുംഭയോടു
കൂടിയവനായും മൃഷികധജനും രക്തവർണ്ണനും വലിയ മുറംപോലുള്ള
ചെവികളുള്ളവനും ചുവന്ന വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ചവനും രക്തചന്ദനം പൂ
ശിയ അംഗങ്ങളുള്ളവനും രക്തവർണ്ണമുള്ള പുഷ്പങ്ങളാൽ പൂജിതനും
ഭക്തനിൽ അനുകമ്പയുള്ളവനും ജഗത് കാരണനും അവിനാശിയും
സൃഷ്ടിയുടെ ആദിയിലുണ്ടായവനും പ്രകൃതി-പുരുഷന്മാർക്ക് മേലെയു
ള്ളവനുമായ ഗണേശനെ നിത്യവും ധ്യാനിക്കുന്നുവോ അവൻ യോ
ഗിമാരിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠനാണ്.

അല്ലയോ വ്രാതനായകാ നമഃസ്കാരം. ഗണപതയേ നമഃസ്കാരം
പ്രഥമപതിക്കു നമഃസ്കാരം. ലംബോദരനും ഏകദന്തനും വിഘ്നനാശ
കനും ശിവസുതനുമായ ശ്രീവരദമൂർത്തിക്ക് നമഃസ്കാരം.

ഉപനിഷത്

ഏതദമർവ്വശീർഷം യോ/ധിതേ സ ബ്രഹ്മദ്രവ്യായ കല്പതേ.
സ സർവ്വവിഘ്നൈർന ബാധ്യതേ. സ സർവ്വതഃ സുഖമേധതേ. സ
പഞ്ചമഹാപാപാത് പ്രമുച്യതേ. സായമധിയാനോ ദിവസകൃതം പാ
പം നാശയതി. പ്രാതരധിയാനോ രാത്രികൃതം പാപം നാശയതി.
സായം പ്രാതഃ പ്രയുജ്ഞാനോ/പാപോ ഭവതി. സർവ്വത്രാധിയാനോ
/പവിഘ്നോ ഭവതി. ധർമ്മാർത്ഥകാമമോക്ഷം ച വിന്ദതി. ഇദമമർവ്വ
ശീർഷം അശിഷ്യായ ന ദേവം. യോ യദി മോഹാത് ദാസ്യതി സ
പാപിയാൻ ഭവതി. സഹസ്രാവർത്തനാത്. യം യം കാമമധിതേ തം
തം അനേന സാധയേത്.

അർത്ഥം

ഇത് അമർവ്വ ശിരസ്സാകുന്നു. ഇതിനെ പഠിക്കുന്നവർക്ക് ബ്രഹ്മ

സാക്ഷാത്ക്കാരമുണ്ടാകുന്നു. അവനെ യാതൊരു വിഘ്നങ്ങളും ബാധിക്കുന്നില്ല. അവൻ സർവ്വ സുഖവും ലഭിക്കുന്നു. അവൻ പഞ്ചമഹാപാപങ്ങളിൽനിന്നു മോചിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. വൈകുന്നേരം അധ്യയനം ചെയ്താൽ പകൽ ചെയ്ത പാപം മുഴുവൻ നശിക്കുന്നു. രാവിലെ അധ്യയനം ചെയ്താൽ രാത്രി ചെയ്ത പാപം മുഴുവൻ നശിക്കുന്നു. രണ്ടുനേരവും അധ്യയനം ചെയ്യുന്നവൻ പാപമില്ലാത്തവനായി തീരുന്നു. എപ്പോഴും ചൊല്ലുന്നവൻ വിഘ്നമില്ലാത്തവനായി തീരുന്നു. ധർമ്മാർത്ഥകാമമോക്ഷങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നു. ഈ അമർവ്വ ശീർഷത്തെ ശിഷ്യരല്ലാത്തവർക്ക് നൽകരുത്. മോഹത്താൽ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നവൻ പാപിയായിത്തീരുന്നു. ഇത് ആയിരം തവണ ചൊല്ലുന്നവർക്ക് മനസ്സിലുണ്ടാകുന്ന എല്ലാ ആഗ്രഹങ്ങളും സാധിക്കുന്നു.

ഉപനിഷത്

അനേക ഗണപതിമഭിഷിഞ്ചതി സ വാമി ഭവതി ചതുർത്ഥ്യാ മനശ്ശൻ ജപതി സ വിദ്യാവാൻ ഭവതി. ഇത്യമർവ്വണവാക്യം ബ്രഹ്മാദ്യാവരണം വിദ്യാത് ന ബിഭേതി കദാചനേതി.

അർത്ഥം

ഇതുകൊണ്ടു അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നവൻ വാമിയായിത്തീരുന്നു. ചതുർത്ഥി ദിനത്തിൽ ഉപവാസത്തോടെ ചൊല്ലുന്നവൻ വിദ്യാവാനാകുന്നു. (ഈ അമർവ്വണവാക്യം ബ്രഹ്മാദ്യാവരണം ചെയ്യുന്നവനെ വിദ്യ ഒരിക്കലും ഉപേക്ഷിക്കുന്നില്ല.) ഈ അമർവ്വണവാക്യം അറിഞ്ഞാൽ അവൻ ഒരിക്കലും പേടിക്കുകയില്ല.

ഉപനിഷത്

യോ ദുർവ്വാജരെര്യജതി സ വൈശ്രവണോപമോ ഭവതി
യോ ലാജൈര്യജതി സ യശോവാൻ ഭവതി
സ മേധാവൻ ഭവതി യോ മോദകസഹസ്രേണ യജതി
സ വാഞ്ചിതഫലമവാപ്നോതി യഃ സാജ്യസമിദിദിര്യജതി
സ സർവ്വം ലഭതേ സ സർവ്വം ലഭതേ.

അർത്ഥം

ഈ സൂക്തം കറുകപുല്ലുകൊണ്ട് യജിക്കുന്നവർ കബേരതുല്യനാകുന്നു. മലരുകൊണ്ടു യജിക്കുന്നവർ കീർത്തിയുള്ളവരും ബുദ്ധിമാന്മാരായി തീരുന്നു. ആയിരം മോദകങ്ങളാൽ യജിക്കുന്നവന് ആഗ്രഹിച്ച ഫലങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നു. നെയ്യ് ചേർത്ത സമിത്തുകൊണ്ടു യജിക്കുന്നവർക്ക് എല്ലാം ലഭിക്കുന്നു, എല്ലാം ലഭിക്കുന്നു.

▶▶ ഉപനിഷത്

അഷ്ടൗ ബ്രാഹ്മണാൻ സമൃഗ് ഗ്രാഹയിത്യാ സൂര്യവർച്ചസീ ഭവതി. സൂര്യഗ്രഹേ മഹാനദ്യാം പ്രതിമാസന്നിധൗ വാ ജപ്താ സിദ്ധമന്ത്രോ ഭവതി. മഹാവിഷ്ണാത് പ്രമുച്യതേ. മഹാദോഷാത് പ്രമുച്യതേ. മഹാപ്രത്യവായാത് പ്രമുച്യതേ. മഹാപാപാത് പ്രമുച്യതേ. സ സർവ്വവിദ് ഭവതി സ സർവ്വവിദ്ഭവതി യ ഏവം വേദ ഇത്യുപനിഷത്.

അർത്ഥം

എട്ടു ബ്രാഹ്മണരെ ശരിയായ വിധത്തിൽ സ്വീകരിച്ച് ഗണേശ ബുദ്ധ്യ പുജിക്കുന്നവർക്ക് സൂര്യതേജസ്സ് ഉണ്ടാകുന്നു. സൂര്യഗ്രഹണ സമയത്ത് മഹാനദിയിൽ പ്രതിമാ സന്നിധിയിൽവെച്ച് ജപിക്കുന്നവർക്ക് മന്ത്രസിദ്ധിയുണ്ടാകുന്നു. അവർ വലിയ വിപ്ലവങ്ങളിൽനിന്നും മോചിക്കപ്പെടുന്നു. വലിയ ദോഷങ്ങളിൽനിന്നും മോചിക്കപ്പെടുന്നു. വലിയ നഷ്ടങ്ങളിൽനിന്നും മോചിക്കപ്പെടുന്നു. മഹാപാപങ്ങളിൽനിന്നും മോചിക്കപ്പെടുന്നു. അവൻ എല്ലാമറിയുന്നവനാകുന്നു. അവൻ എല്ലാമറിയുന്നവനാകുന്നു. യാതൊരാൾ ഇപ്രകാരം അറിയുന്നുവോ ഇതാണ് ഉപനിഷത്.

ഓം തത് സത്.

ഔഷധസസ്യങ്ങൾ - 3

നെല്ലിക്ക

ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ കിഴുത്താനി

ത്രിഫലയിലെ നെല്ലിക്കയാണ് ഇപ്രാവശ്യം പരിചയപ്പെടുത്തുന്നത്. 'മൂത്തവർ ചൊല്ലും മുതനെല്ലിക്ക; മുമ്പേ കയ്ക്കും; പിമ്പേ മധുരിക്കും.' ഈ പഴമൊഴി അർത്ഥവത്താക്കുന്നതാണ് ഇതിന്റെ ഔഷധഗുണമോരോന്നും. അടിസ്ഥാനപരമായി ആരോഗ്യകാര്യത്തിൽ ഇത്രമാത്രം ഉപകാരപ്രദമായ ഔഷധസസ്യം അപൂർവ്വമാണ്. ധാത്രി, ആമലകീ തുടങ്ങിയ പേരുകളും ഇതിനുണ്ട്.

നെല്ലിക്ക, 'വന്ധ്യം, ഗ്രാമ്യം' എന്നീ രണ്ടു വിധത്തിലുണ്ട്. വന്ധ്യം പേരു സൂചിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ ചെറിയതും കഠിനവുമാണ്. ഗ്രാമ്യം വലിപ്പമേറിയതും, മാംസളവുമാണ്. നെല്ലിക്കയിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ജീവകം-സി അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഗുരു-രൂക്ഷ-ശീത ഗുണങ്ങളുള്ളതാണ് നെല്ലിക്ക. ഇത് അമ്ലപ്രദാനവും മധുരവിപാകവും ശീതവീര്യവുമാണ്.